

รายงานขอมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว
สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550
ประจำปี 2561

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561 ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 10 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แม้ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง การจัดเก็บข้อมูลตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน อาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็ได้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละปี

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายเร่งด่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ซึ่งกระทรวงได้ดำเนินการขับเคลื่อนทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบกระบวนการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวด้วย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การปรับปรุงเชิงโครงสร้าง ระบบงาน และการมีนโยบายที่ชัดเจน จะเอื้อต่อการกำหนดมาตรการ กลไก การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมตรงกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

(นายปรเมธี วิมลศิริ)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ตุลาคม 2562

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทสรุปผู้บริหาร	ช
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561	3
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	3
2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	10
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	15
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	16
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	17
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	18
7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	21
8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	23
9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	25
10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	26
11) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี	29
12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	30
13) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย	32
14) มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว	32
15) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	33
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	41
1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง	41
2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	46
3) ข้อมูลบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6)	48
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550	50
เอกสารอ้างอิง	55

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	4
2	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	4
3	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	5
4	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	6
5	แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	7
6	แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	8
7	แสดงช่วงอายุผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการ ของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	10
8	แสดงปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการ ของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	11
9	แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการ ของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	12
10	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความรุนแรง (หนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ)	12
11	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามการดำเนินงานช่วยเหลือคุ้มครอง	13
12	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและ ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว	13-14
13	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	14
14	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง ในครอบครัว	16
15	แสดงจำนวนข้อมูลสาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการ จากศูนย์ช่วยเหลือสังคม	18
16	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศที่เข้ารับบริการ บ้านพักเด็กและครอบครัว	18
17	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงที่เข้ารับบริการ บ้านพักเด็กและครอบครัว	19

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว	20
19	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	21
20	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	22
21	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	23
22	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	23
23	แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	24
24	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	25
25	แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสังคม สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2561	26
26	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	27
27	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	27
28	แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	28
29	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	28
30	แสดงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561	29
31	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือประเภทปัญหาครอบครัวของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560	30
32	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	31
33	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	33

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
34	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	35
35	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	35
36	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	36
37	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	37-38
38	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2561 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 ลำดับ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	39
39	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	41-42
40	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2561 จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	42
41	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด	43
42	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2561	43
43	แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2561	44
- 44	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2561	45
45	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม	46
- 46	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	47
47	แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2561 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	48
48	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2561 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	49

สารบัญแนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2561	5
2 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	6
3 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	8
4 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	9
5 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	11
6 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	15
7 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศที่เข้ารับบริการ บ้านพักเด็กและครอบครัว	19
8 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงที่เข้ารับบริการ บ้านพักเด็กและครอบครัว	20
9 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	33
10 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2561 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	34
11 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2561 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	34
12 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	36
13 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	37
14 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : เหตุการณ์)	38
15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2561 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	47

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2561 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร 4) ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล 9) ศูนย์บริการปรึกษา สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ 11) มูลนิธิวิวัฒนาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก 13) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย 14) มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว 15) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จากข้อมูลที่รวบรวมดังกล่าวเป็นลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่รวบรวมจากหน่วยงานทั่วประเทศ ได้แก่ ข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่มาขอรับบริการพบว่า เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2561 มีค่าเฉลี่ยการถูกทำร้ายจำนวน 39 รายต่อวัน หรือจำนวน 14,237 ราย ในจำนวนนี้ ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิงจำนวน 13,248 ราย รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 972 ราย และเพศทางเลือกจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.12 ทั้งนี้ ระดับอายุของผู้ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ ใน 3 อันดับแรก พบว่า อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,168 ราย รองลงมา คือ ระดับอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 2,623 ราย และระดับอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,244 ราย ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กถูกกระทำ ความรุนแรง (0 - ไม่เกิน 20 ปี) จำนวน 6,182 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.42 จำนวนรวม 14,237 ราย ของจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด

และข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีประเด็นข้อมูลที่ที่น่าสนใจ คือ ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่างสามี/ภรรยา จำนวน 766 ราย รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 284 ราย และบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกระทำกับบุตรเลี้ยง จำนวน 39 ราย ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมด และสาเหตุ/ปัจจัยเมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 700 ราย รองลงมาคือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.44 และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.87 ของสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) **หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง** 3 หน่วยงาน ได้แก่ ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปี 2561 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 198 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์จำนวน 188 คดี และไม่ร้องทุกข์จำนวน 10 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์จำนวน 27 คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์จำนวน 19 คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวนจำนวน 30 คำสั่ง ส่วนข้อมูลของสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการ แยกเป็น สิ่งฟ้อง 150 เรื่อง ไม่ฟ้องจำนวน 4 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 7 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 2 เรื่อง และสำนักงานศาลยุติธรรม พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2561 มีจำนวน 48 คดี มีจำนวนลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 4.16 และศาลยุติธรรมได้คำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวน 3 คำสั่ง

2) **ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th** ในปี 2561 มี 461 คดี ในจำนวนนี้มีคดีอยู่ในชั้นไกลเกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 142 คดี และที่อยู่ระหว่างในกระบวนการไกลเกลี่ยในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ 111 คดี แลคดีที่ศาลสั่งลงโทษจำนวน 72 คดี และที่ร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพจำนวน 43 คดี และข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ปี 2561 ทั้งสิ้น 1,804 ความช่วยเหลือ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวและข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2562 สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่

1) **การพัฒนาระบบงานต้นแบบในพื้นที่** ดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานส่วนภูมิภาคและเครือข่ายชุมชนในการสร้างต้นแบบระบบงานป้องกัน เผื่อระวังไม่ให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง

2) **การบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย** เป็นการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายในกระบวนการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง

3) **การพัฒนาระบบงานการคุ้มครองช่วยเหลือ** พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายสหวิชาชีพ องค์กรเครือข่ายทั้งภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ เกี่ยวกับระบบการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัวในการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครอง กรณีความรุนแรงในครอบครัวได้อย่างเป็นระบบ

4) **การดำเนินการเสริมสร้างความตระหนักในปัญหาความรุนแรง** การขับเคลื่อนกระบวนการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งร่วมกับองค์กรเครือข่ายในการจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวตามวาระที่เหมาะสม และผลิตสื่อและเอกสารวิชาการในรูปแบบต่างๆ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนทั่วไป

5) **การพัฒนากฎหมายฉบับใหม่ ๆ ในการคุ้มครองบุคคลในครอบครัว** โดยส่งเสริมให้มีกลไกส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง และคุ้มครองสถาบันครอบครัวจากความรุนแรง

รายงานข้อมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ประจำปี 2561

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภา เพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้วรวม 9 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 - 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 และ 2560 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับที่ 10 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

- ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

- ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2561 จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2560 – กันยายน 2561) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปี (มกราคม – ธันวาคม 2561) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- 4) ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ
- 8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 9) ศูนย์บริการปรึกษา สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
- 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ
- 11) มูลนิธิปวีณา หงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)
- 12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- 13) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
- 14) มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว
- 15) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ตามโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 440 แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม 2560 - กันยายน 2561 (ข้อมูล ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

**ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้
กระทรวงสาธารณสุข**

ปี	โรงพยาบาล (แห่ง)	เด็กที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและ สตรี (ราย)	เฉลี่ย การถูกทำร้าย (ราย/วัน)
2550	250	9,598	9,469	19,067	52
2551	582	13,036	13,595	26,631	73
2552	617	12,359	11,140	23,499	64
2553	750	13,190	12,554	25,744	70
2554	578	11,491	11,074	22,565	62
2555	507	9,703	10,869	20,572	56
2556	631	19,229	12,637	31,866	87
2557*	426	6,333	7,666	13,999	38
2558	523	10,712	13,265	23,977	66

- หมายเหตุ : 1. *เนื่องจากในปีงบประมาณ 2557 มีการใช้โปรแกรม OSCC Application ควบคุม ทำให้สถิติ
ในปีงบประมาณ 2557 มีความคลื่อนและมีจำนวนตัวเลขต่ำกว่าปกติ*
2. ปัจจุบันมีการขยายบริการศูนย์พึ่งได้ให้ครอบคลุมโรงพยาบาลทุกแห่งในสังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 896 แห่ง (โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)/โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.)
= 116 แห่ง และ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) = 780 แห่ง)

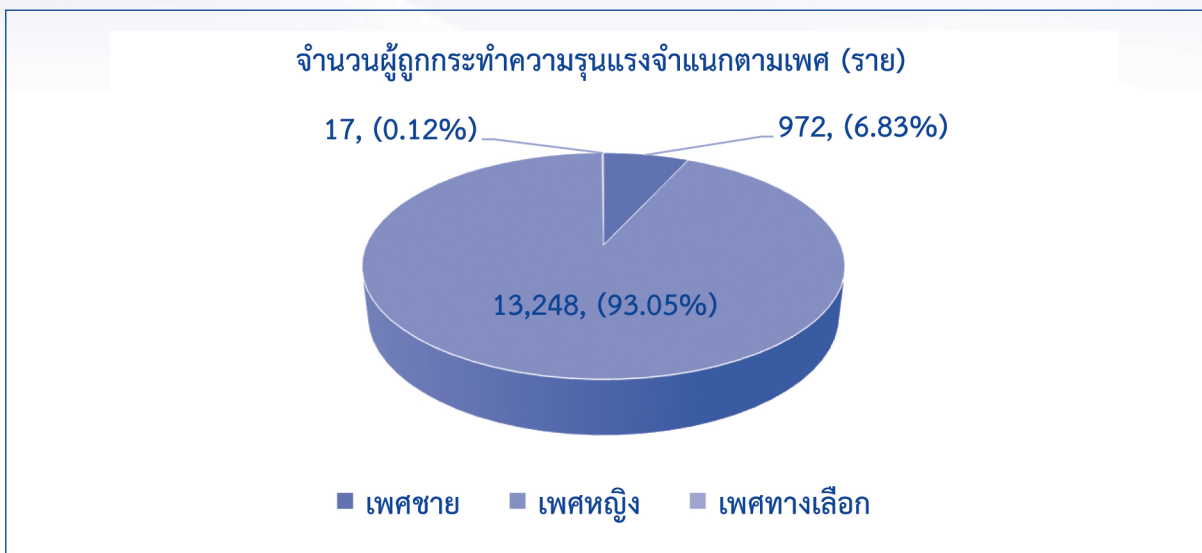
**ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้
กระทรวงสาธารณสุข**

ปี	จำนวนโรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079	18,919	20	20,018	55
2560	622	1,301	19,910	7	21,218	58
2561	440	972	13,248	17	14,237	39

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้
กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2561

จากตารางที่ 1 - 2 และแผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ เนื่องจากปีงบประมาณ 2559 มีการปรับปรุงโปรแกรมระบบรายงานเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงให้ครอบคลุมกลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศทางเลือก และได้เปลี่ยนชื่อระบบรายงานจากเดิมเป็น “ระบบรายงานการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงและผู้ที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์” โดยเปิดให้บันทึกข้อมูลเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2559 ซึ่งในปี 2561 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 14,237 ราย หรือ 39 ราย/วัน ในจำนวนนี้ ผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 13,248 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.05 รองลงมา เป็นเพศชายจำนวน 972 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.83 และเพศทางเลือก จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.12

ข้อมูลสัญชาติผู้ถูกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 14,237 ราย มีสัญชาติไทยจำนวน 14,007 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.38 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 230 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62

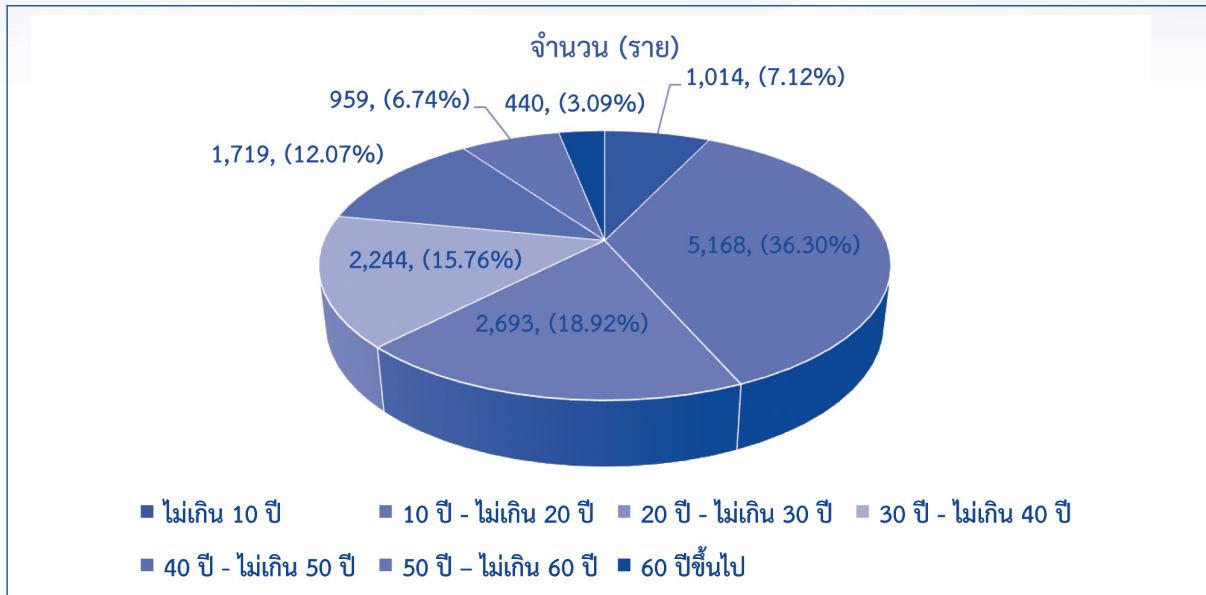
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้
กระทรวงสาธารณสุข

ระดับอายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	อันดับ
ไม่เกิน 10 ปี	1,014	7.12	5
10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี	5,168	36.30	1
20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี	2,693	18.92	2
30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี	2,244	15.76	3
40 ปี - ไม่เกิน 50 ปี	1,719	12.07	4
50 ปี - ไม่เกิน 60 ปี	959	6.74	6
60 ปีขึ้นไป	440	3.09	7
รวม	14,237	100.00	

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่ได้รับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

จากตารางที่ 3 และแผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่ได้รับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 14,237 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า อายุ 10 ปี - ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,168 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมา คือ ระดับอายุ 20 ปี - ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 2,693 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.92 และระดับอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,244 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.76 ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กถูกระทำ ความรุนแรง (0 - ไม่เกิน 20 ปี) จำนวน 6,182 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.42 จำนวนรวม 14,237 ราย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรงที่ได้รับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ประเภทของการกระทำ ความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทางร่างกาย	8,636	60.66
ทางเพศ	4,588	32.24
- โดยสมัครใจ	2,117	
• เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี	1,217	
• บุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์	767	
- โดยไม่สมัครใจ	2,335	
• กระทำซ้ำเรา	1,771	
• กระทำอนาจาร	461	
- อื่นๆ (เช่น สงสัยว่าถูกระทำซ้ำเรา, ญาติสงสัย)	136	
ทางจิตใจ	661	4.64
การละเลยทอดทิ้ง	296	2.07
การล่อลวง/บังคับ/แสวงหาผลประโยชน์	56	0.39
รวม	14,237	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ รายละเอียดดังนี้

1. ถูกระทำทางร่างกาย จำนวน 8,636 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.66
2. ถูกระทำทางเพศ จำนวน 4,588 ราย (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภท) คิดเป็นร้อยละ 32.24 ซึ่งถูกระทำทางเพศ ดังนี้
 - โดยสมัครใจ จำนวน 2,117 ราย ในจำนวนนี้เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1,217 ราย และบุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ จำนวน 767 ราย
 - โดยไม่สมัครใจ จำนวน 2,335 ราย ในจำนวนนี้ ถูกระทำชำเรา จำนวน 1,771 ราย และถูกระทำอนาจาร จำนวน 461 ราย
 - และอื่น ๆ (เช่น สงสัยว่าถูกระทำชำเรา, ญาติสงสัย) จำนวน 136 ราย
3. ถูกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 661 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.64
4. ถูกกลั่นแกล้ง/ข่มขู่ จำนวน 296 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.07
5. ถูกล่อลวง/บังคับแสวงประโยชน์ จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.39

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

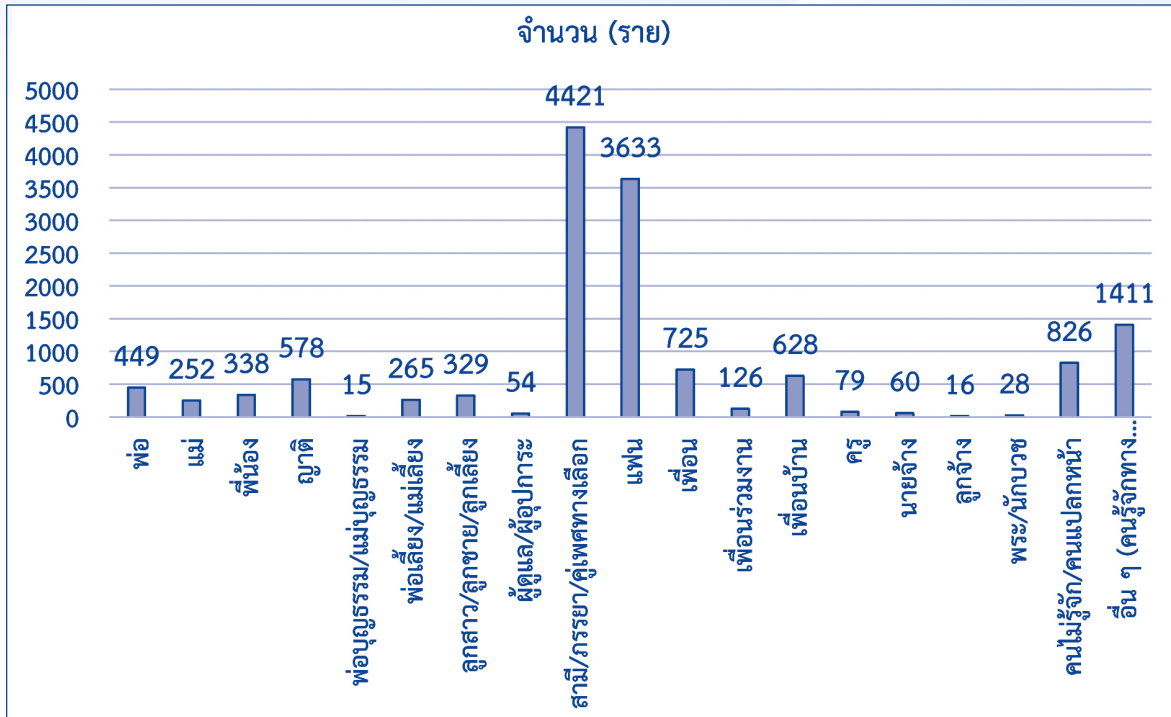
ลำดับ	ประเภทผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	449	3.15
2	แม่	252	1.78
3	พี่น้อง	338	2.37
4	ญาติ	578	4.06
5	พ่อบุญธรรม/แม่บุญธรรม	15	0.11
6	พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	265	1.86
7	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	329	2.31
8	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	54	0.38
9	สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก	4,421	31.06
10	แฟน	3,633	25.53
11	เพื่อน	725	5.09
12	เพื่อนร่วมงาน	126	0.89
13	เพื่อนบ้าน	628	4.41
14	ครู	79	0.56
15	นายจ้าง	60	0.42
16	ลูกจ้าง	16	0.11
17	พระ/นักบวช	28	0.20
18	คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า	826	5.80
19	อื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ)	1,411	9.91
	รวม	14,233	100.00

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

จากข้อมูลตารางที่ 5 และแผนภูมิที่ 3 จำแนกเฉพาะผู้กระทำที่เป็นบุคคลในครอบครัว พบว่า ในลำดับ 1 – 11 จะมีผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 6,701 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.08 จากผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด 14,233 ราย

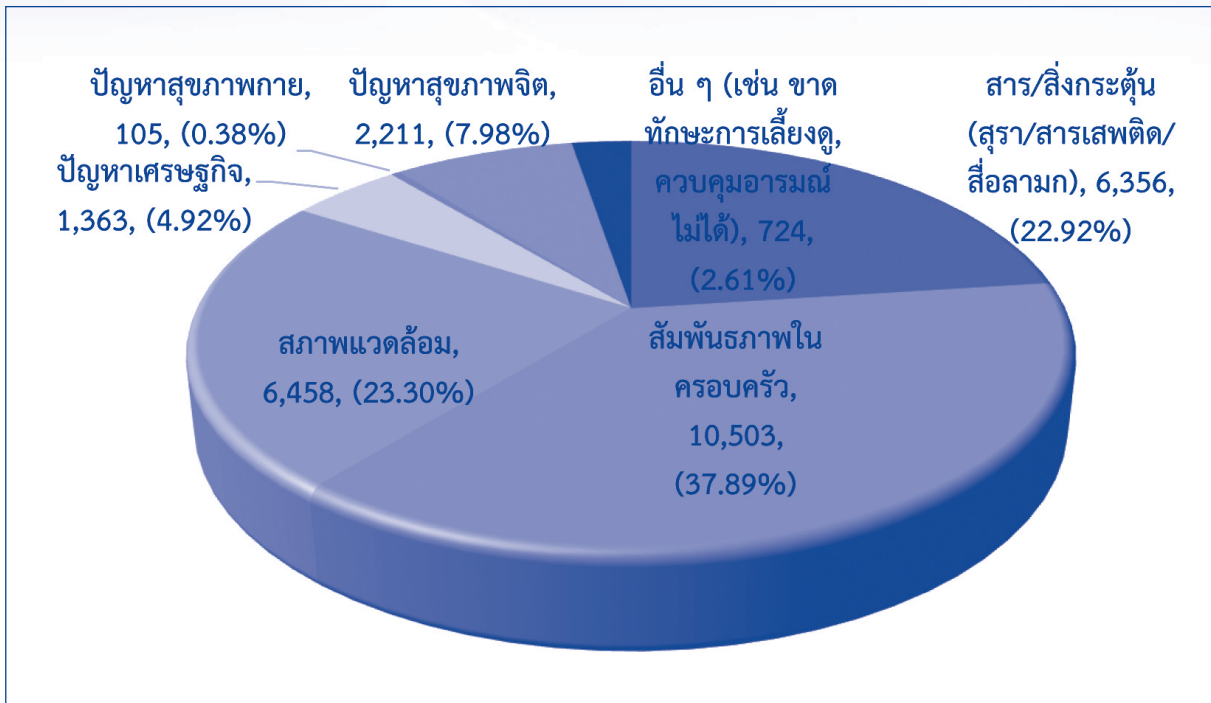
ข้อมูลจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 14,233 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4,421 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.06 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 3,633 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.53 และอื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ) จำนวน 1,411 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.91

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปัจจัยกระตุ้น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก)	6,356	22.92
สัมพันธ์ภาพในครอบครัว	10,503	37.89
สภาพแวดล้อม	6,458	23.30
ปัญหาเศรษฐกิจ	1,363	4.92
ปัญหาสุขภาพกาย	105	0.38
ปัญหาสุขภาพจิต	2,211	7.98
อื่น ๆ (เช่น ขาดทักษะการเลี้ยงดู, ควบคุมอารมณ์ไม่ได้)	724	2.61
รวม	27,720	100.00

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : - ใน 1 เหตุการณ์การกระทำ ความรุนแรงมีปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย
- ได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยามและจัดกลุ่มผู้กระทำ ความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำ ความรุนแรงเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่

1. การใช้สาร/สิ่งกระตุ้น ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด และสื่อลามก
2. สัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่ การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง ฯลฯ
3. สภาพแวดล้อม ได้แก่ ความใกล้ชิด โอกาสเอื้ออำนวย
4. ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน การว่างงาน
5. ปัญหาสุขภาพกาย ได้แก่ การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย ฯลฯ
6. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ความเครียด การเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช
7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ด้วยความสมัครใจของวัยรุ่น การขาดทักษะการเลี้ยงดู การควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เป็นต้น

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

ข้อมูลในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จำนวน 27,270 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ การกระทำความรุนแรงเกิดจากปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย พบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 10,503 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.89 รองลงมา คือ สภาพแวดล้อม จำนวน 6,458 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.30 และสาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก) จำนวน 6,356 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.92 ของจำนวนปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงทั้งหมด

2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงช่วงอายุผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	7	4	11	19	37	56
ระหว่างอายุ 5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี	62	12	74	165	179	344
ระหว่างอายุ 18 - 30 ปี	285	69	354	0	585	585
ระหว่างอายุ 31 - 40 ปี	307	63	370	0	276	276
ระหว่างอายุ 41 - 50 ปี	196	21	217	0	140	140
ระหว่างอายุ 51 - 60 ปี	72	0	72	0	48	48
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	5	0	5	0	14	14
ไม่ระบุอายุ	361	2	363	0	3	3
รวม	1,295	171	1,466	184	1,282	1,466

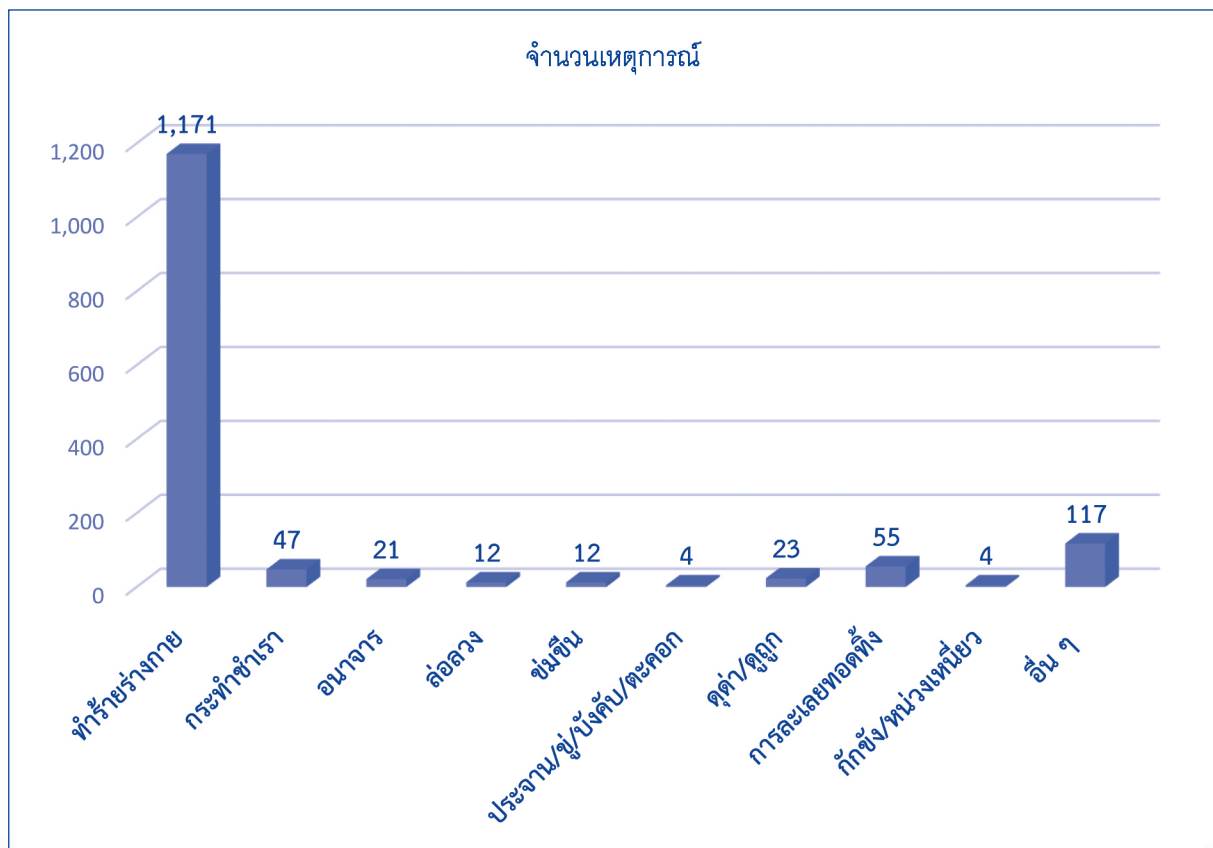
จากข้อมูลในตารางที่ 7 แสดงช่วงอายุผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในปี 2561 ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวม 1,466 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับช่วงอายุที่ถูกกระทำมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ เพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 18 - 30 ปี จำนวน 585 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.90 รองลงมา คือ เพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 344 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.46 และเพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 276 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.82 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 8 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้รับบริการ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	1,171	1,171	79.88
กระทำชำเรา	47	47	3.21
อนาจาร	21	21	1.43
ล่อลวง	12	12	0.82
ข่มขืน	12	12	0.82
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	4	4	0.27
ดูดำ/ดูถูก	23	23	1.57
การละเลยทอดทิ้ง	55	55	3.75
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	4	4	0.27
อื่น ๆ	117	117	7.98
รวม	1,466	1,466	100.00

แผนภูมิที่ 5 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

จากข้อมูลในตารางที่ 8 และแผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการในลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร สำหรับลักษณะความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,171 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.88 รองลงมา คือ การละเลยทอดทิ้ง จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.75 และการกระทำชำเรา จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.21 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 9 แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ทางร่างกาย	1,175	106	1,281	67	1,223	1,290
ทางจิตใจ	83	18	101	7	84	91
ทางเพศ	84	0	84	5	80	85
รวม	1,342	124	1,466	79	1,387	1,466

ตารางที่ 9 แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 1,290 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.99 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.22 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.79 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง (หนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ)

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
ยาเสพติด	79	5.11
สุราเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	319	20.61
การพนัน	6	0.38
หึงหวง/นอกใจ	395	25.52
บันดาลโทสะ	423	27.32
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	83	5.36
บุหรี	0	0.00
ปัญหาครอบครัว	178	11.50
ถูกล่อลวง	0	0.00
ทะเลาะวิวาท	45	2.91
ไม่ทราบสาเหตุ	20	1.29
รวม	1,548	100.00

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ซึ่งหนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ สำหรับสาเหตุความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การบันดาลโทสะ จำนวน 423 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.32 รองลงมา คือ การหึงหวง/นอกใจ จำนวน 395 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.52 และสุราเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 319 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.61

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามการดำเนินงานช่วยเหลือคุ้มครอง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	55	2.67
เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	207	10.06
ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	32	1.56
ให้คำปรึกษา/แนะนำ	1,059	51.49
สงเคราะห์ครอบครัว	26	1.26
คุ้มครองสวัสดิภาพ	62	3.01
เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	96	4.67
รักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	228	11.08
แจ้งสิทธิตามพ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	1	0.05
จัดที่พักชั่วคราว	30	1.46
จัดให้ผู้กระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	261	12.69
รวม	2,057	100.00

ข้อมูลในตารางที่ 11 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามการดำเนินงานช่วยเหลือคุ้มครองของโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร อันดับแรก การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 1,059 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.49 รองลงมา จัดให้ผู้กระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ จำนวน 261 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.69 และการรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.08

ข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร โดยมีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวน 1,466 ราย เป็นคดี จำนวน 598 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.79 และไม่เป็นคดี จำนวน 868 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.21 โดยอยู่ในกระบวนการดำเนินคดีชั้นตอนตำรวจ จำนวน 341 คดี และติดสินลงโทษ จำนวน 1 คดี

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวน เหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	979	66.78
ภรรยา	สามี	0	0.00
บิดา/มารดา	บุตร	52	3.55
บุตร	มารดา	17	1.16
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	25	1.71
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	3	0.21
ญาติ	ญาติ	110	7.50
พี่	น้อง	35	2.38
น้อง	พี่	6	0.41

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว (ต่อ)

ความสัมพันธ์		จำนวน เหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	หลาน	20	1.36
หลาน	ปู่/ย่า/ตา/ยาย	13	0.89
เพื่อน/คนรู้จัก	เพื่อน/คนรู้จัก	167	11.39
คนแปลกหน้า	คนแปลกหน้า	12	0.82
สามี/ภรรยา	ภรรยา/สามี	0	0.00
แฟนผู้ชาย	แฟนผู้หญิง	27	1.84
รวม		1,466	100.00

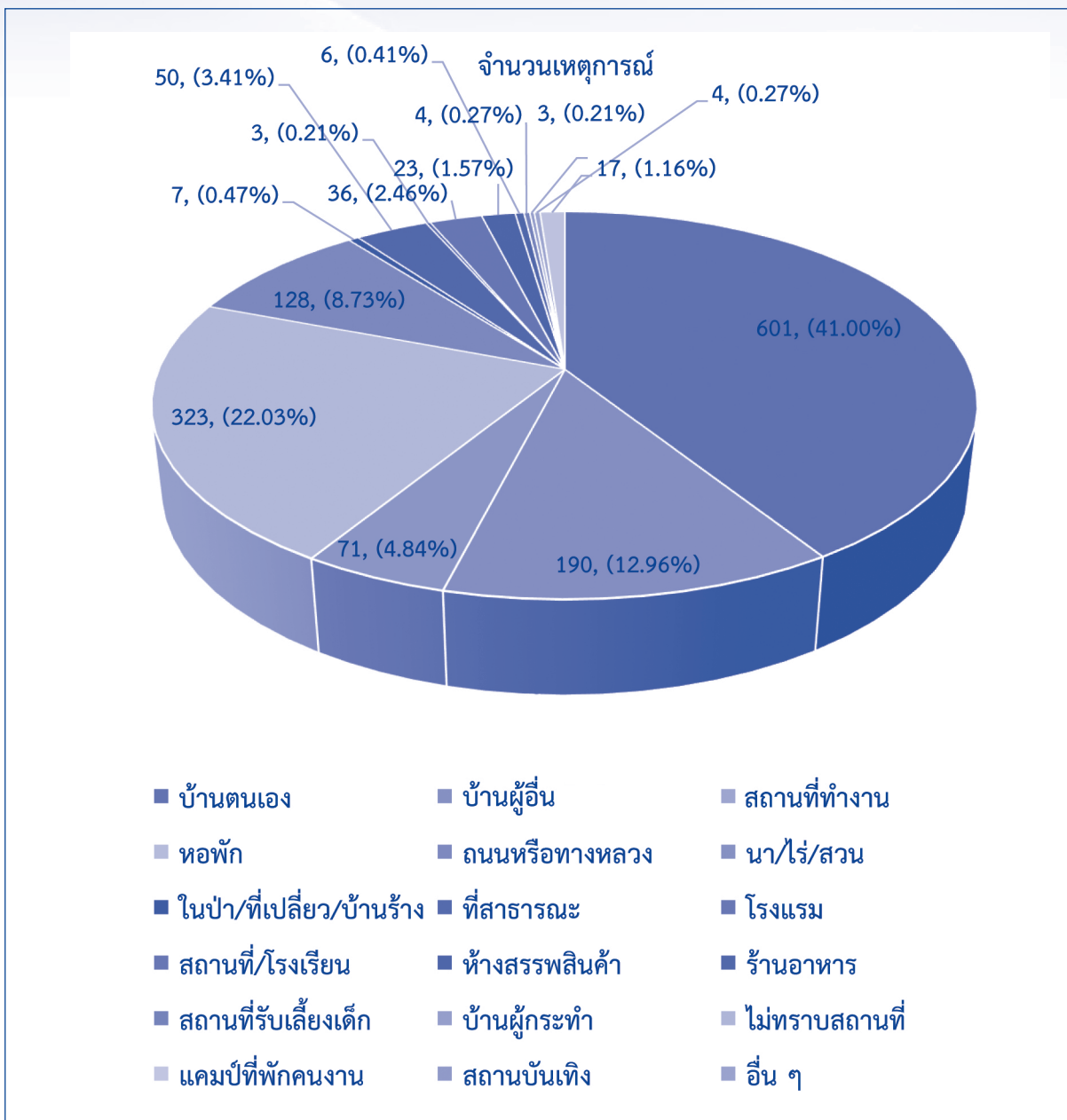
ข้อมูลในตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง ซึ่งคู่ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่มีการกระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ คู่สามี-ภรรยา จำนวน 979 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.78 รองลงมา คือ คู่เพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 167 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.39 และญาติ จำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.50

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
บ้านตนเอง	601	41.00
บ้านผู้อื่น	190	12.96
สถานที่ทำงาน	71	4.84
หอพัก	323	22.03
ถนนหรือทางหลวง	128	8.73
นา/ไร่/สวน	0	0.00
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	7	0.47
ที่สาธารณะ	50	3.41
โรงแรม	3	0.21
สถานที่โรงเรียน	36	2.46
ห้างสรรพสินค้า	23	1.57
ร้านอาหาร	6	0.41
สถานที่รับเลี้ยงเด็ก	4	0.27
บ้านผู้กระทำ	3	0.21
ไม่ทราบสถานที่	4	0.27
แคมป์ที่พักคนงาน	17	1.16
สถานบันเทิง	0	0.00
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	1,466	100.00

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ข้อมูลจากตารางที่ 13 และแผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุซึ่งเกิดความรุนแรงมากที่สุด อันดับแรก บ้านตนเอง จำนวน 601 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมา หอพัก จำนวน 323 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.03 และบ้านผู้อื่น จำนวน 190 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.96 ของสถานที่เกิดเหตุความรุนแรง

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในช่วงวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561 ดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้รับบริการ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	12	42.86	12
กระทำชำเรา	5	17.86	5
อนาจาร	1	3.57	4
การละเลย/ทอดทิ้ง	9	32.14	8
อื่น ๆ	1	3.57	1
รวมทั้งสิ้น	28	100.00	30

ข้อมูลจากตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำ ความรุนแรง จำนวน 30 ราย โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุดคือ กรณีทำร้ายร่างกาย จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมา การละเลยทอดทิ้ง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.14 ตามลำดับ

การให้ความช่วยเหลือผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา การรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 และการจัดหาที่พักชั่วคราว จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการ โรงพยาบาลตำรวจ ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร โรงพยาบาลตำรวจ (ผู้ป่วยบางส่วนมาตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ) ดังนี้

- ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 162 ราย (เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร รพ.ตำรวจ ผู้ป่วยบางส่วนมาตรวจที่ห้องฉุกเฉินแต่ไม่ได้มารับ บริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ) พบว่า การทำร้ายร่างกาย จำนวน 91 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 56.17 โดยมีจำนวน ผู้เข้ารับบริการ จำนวน 59 ราย รองลงมา คือ การกระทำชำเรา จำนวน 71 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 43.83 โดยมีจำนวนผู้เข้ารับบริการ จำนวน 597 ราย จำนวนผู้รับบริการคิดจากการบริการในแต่ละครั้ง

- ข้อมูลช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการ จากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 162 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า บุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำมากที่สุด อยู่ในช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา ในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.84 และอยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 ของจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ส่วนข้อมูลสถานที่เกิดเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 162 เหตุการณ์ พบว่า สถานที่ ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกิดเหตุในบ้านตนเอง จำนวน 145 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 89.51 รองลงมา คือ โรงแรม จำนวน 3 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.85 และที่สาธารณะ

จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.23 ของจำนวนสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด ส่วนวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด จากจำนวนทั้งสิ้น 1,259 ราย คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 664 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.74 รองลงมา ได้แก่ การแจ้งสิทธิตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 376 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.86 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.12 ของการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561 ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว จำนวน 2,944 ราย โดยเป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1,955 ราย และความรุนแรงนอกครอบครัว จำนวน 989 ราย รายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลจำนวนสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว โดยมีผู้ถูกกระทำที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 1,955 ราย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) เด็กและเยาวชน จำนวน 911 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.55 ประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว คือ การถูกทำร้ายร่างกายจำนวน 607 ราย รองลงมา คือ ล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 190 ราย ทารกถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ จำนวน 71 ราย และถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 43 ราย
- 2) สตรี จำนวน 895 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.78 โดยประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 888 ราย รองลงมา คือ ล้วงละเมิดทางเพศจำนวน 7 ราย
- 3) ผู้สูงอายุ จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.62 ประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว คือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 148 ราย และถูกล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 1 ราย และ
- 4) ผู้พิการ จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.63 ประเภทการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 66 ราย และถูกล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 5 ราย ตามลำดับ

ข้อมูลแสดงช่วงอายุของผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 1,955 คน โดยช่วงอายุที่ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 19 – 59 ปี จำนวน 1,057 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.06 ช่วงอายุ 0 – 18 ปี จำนวน 749 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.31 และช่วงอายุ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.62 โดยระหว่างปี 2560 - 2561 อยู่ระหว่างการปรับปรุงระบบสารสนเทศของศูนย์ช่วยเหลือสังคม

ข้อมูลสาเหตุของการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนข้อมูลสาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน สาเหตุ	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1) เมาสุรา	371	357	15	1	373	73	331	1	405
2) ยาเสพติด	346	331	22	1	354	68	330	3	401
3) หึงหวงนอกใจ	144	136	9	-	145	9	136	-	145
4) เศรษฐกิจ	65	50	16	1	67	24	49	1	74
5) การพนัน	14	13	1	-	14	2	12	-	14
6) สุขภาพจิต	179	125	58	2	185	65	140	-	205
7) สุขภาพกาย	43	28	14	2	44	13	39	-	52
8) สื่อลามก	4	3	1	-	4	1	3	-	4
9) สาเหตุอื่น ๆ	298	240	59	4	303	63	247	-	310
10) ไม่ระบุ	513	355	86	77	518	118	416	3	537
รวม	1,977	1,638	281	88	2,007	436	1,703	8	2,147

ข้อมูลจากตารางที่ 15 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 จำนวน เหตุการณ์ความรุนแรง 1,977 ราย โดยสาเหตุ/ปัจจัย ที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เมาสุราและยาเสพติด จำนวนรวม 717 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.26 รองลงมาคือ สุขภาพจิต จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.05 และนอกใจ/หึงหวง จำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.28 ของสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

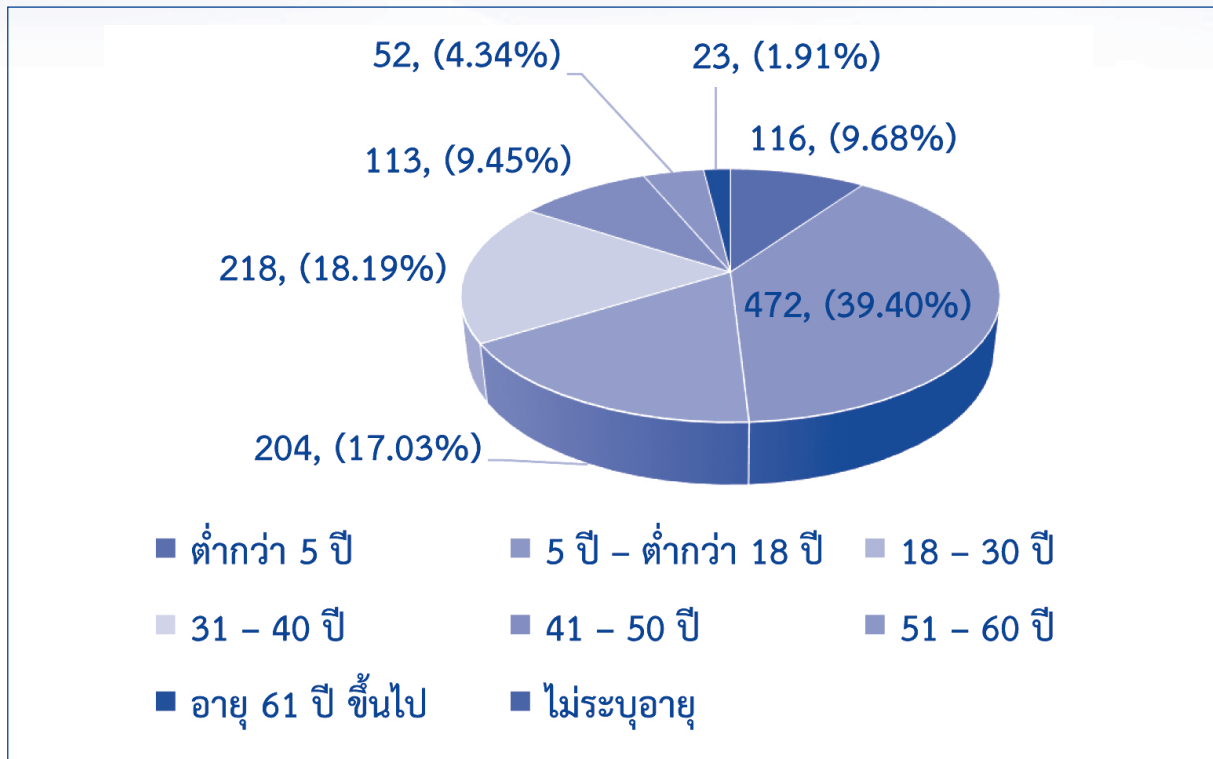
กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกองคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2561 ดังนี้

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว

ช่วงอายุ	รวม	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	116	9.68
5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี	472	39.40
18 - 30 ปี	204	17.03
31 - 40 ปี	218	18.19
41 - 50 ปี	113	9.45
51 - 60 ปี	52	4.34
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	23	1.91
ไม่ระบุอายุ	0	0.00
รวม	1,198	100.00

แผนภูมิที่ 7 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็ก และครอบครัว

ข้อมูลจากตารางที่ 16 และแผนภูมิที่ 7 แสดงผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ จำแนกตามช่วงอายุและเพศ จำนวนทั้งสิ้น 1,198 ราย พบว่า ช่วงอายุผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 472 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.40 และช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 218 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.19 และช่วงอายุ 18 - 30 ปี จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.03 ของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามลำดับ

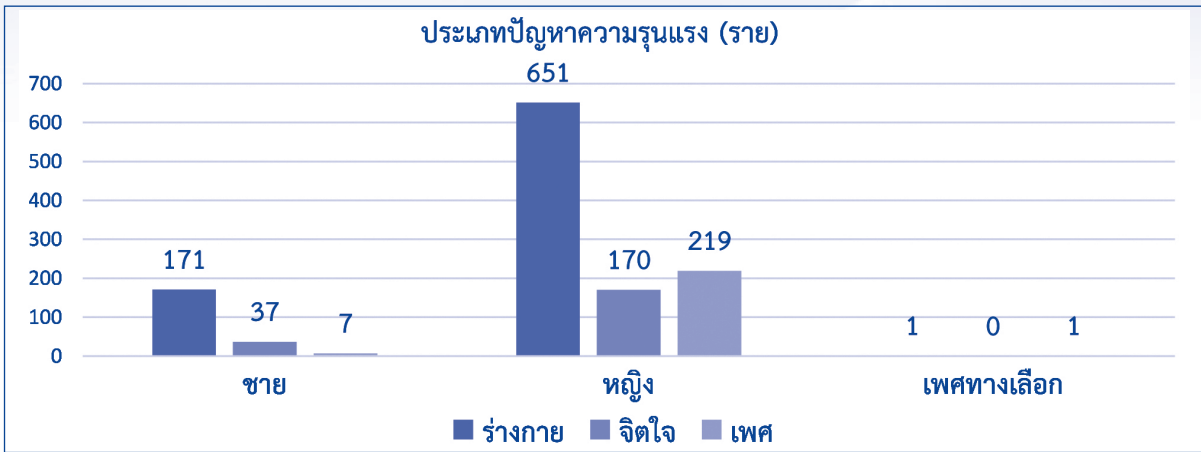
ข้อมูลผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว จำนวนรวม 1,287 ราย อันดับหนึ่ง ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 812 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.09 รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ การกระทำชำเรา อนาคต ล่อลวง และการข่มขืน จำนวน 231 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.95 และการละเลยทอดทิ้ง จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.93 ของผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการทั้งหมด

ตารางที่ 17 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็ก และครอบครัว

ประเภทปัญหาความรุนแรง	ผู้ถูกระทำ (ราย)				
	ชาย	หญิง	เพศทางเลือก	รวม	ร้อยละ
ร่างกาย	171	651	1	823	65.47
จิตใจ	37	170	0	207	16.47
เพศ	7	219	1	227	18.06
รวม	215	1,040	2	1,257	100.00

แผนภูมิที่ 8 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว

ข้อมูลจากตารางที่ 17 และแผนภูมิที่ 8 แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่มีต่อผู้ถูกกระทำ สำหรับจำนวนความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 823 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.47 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 227 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.06 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 207 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.47 ของจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมด

ส่วนสาเหตุ/ปัจจัยก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวของจำนวนผู้กระทำ จำนวน 1,146 ราย ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกิดจากปัจจัยสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 371 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.37 รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยยาเสพติด จำนวน 253 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.07 และปัจจัยบันดาลโทสะ จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.01 ของสาเหตุ/ปัจจัยก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ที่เข้ารับบริการจากบ้านพักเด็กและครอบครัว

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- เข้าระงับเหตุ	51	1.35
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	650	17.21
- ส่งเข้าฝึกอาชีพ/การศึกษา	103	2.73
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	752	19.92
- สงเคราะห์ครอบครัว	180	4.77
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	732	19.38
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	532	14.08
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	293	7.76
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ. ค่าตอบแทน	158	4.18
- จัดหาที่พักชั่วคราว	158	4.18
- จัดให้การร้องทุกข์	163	4.32
- อื่น	4	0.12
รวม	3,776	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 18 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการอันดับแรก ได้แก่ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 752 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.92 รองลงมา การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 732 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.38 และการเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 650 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.21 ของการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

7) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2561 ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	-	-
5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี	-	-	-	-	-	-
18 – 30 ปี	-	-	-	-	-	-
31 – 40 ปี	-	-	-	-	-	-
41 – 50 ปี	35	7	42	7	21	28
51 – 60 ปี	13	-	13	-	15	15
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	19	6	25	-	24	24
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	13	-	13
รวม	67	13	80	20	60	80

ข้อมูลจากตารางที่ 19 แสดงจำนวนช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 67 ราย โดยในช่วงอายุ 41 – 50 ปี กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมา ช่วงอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 และช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.25 และเพศหญิงเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว อยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.75 และอยู่ในช่วงอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.50 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 80 ราย เป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยอยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.75 และไม่ระบุอายุ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.25 และเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.20 โดยอยู่ในช่วงอายุ 61 ปี ขึ้นไป จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี เป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.25 และช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลแสดงการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว มีทั้งร่างกาย จิตใจ และทางเพศ จำนวนรวม 80 ราย ผู้ร้องที่มาขอรับความช่วยเหลือจากสมาคมฯ ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นเรื่องเกี่ยวกับ “ครอบครัว” เป็นสำคัญ มีลักษณะความรุนแรง ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย, ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก, ดุด่า/ตู่ตัก, การละเลย/การทอดทิ้ง, กักขัง/หน่วงเหนี่ยว ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกันในข้อเท็จจริงเดียวกัน รวมทั้งสิ้น 80 ราย ส่วนเหตุปัจจัยให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ การหึงหวงนอกใจ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 และการเสพสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ส่วนการช่วยเหลือในเชิงการให้คำปรึกษาแนะนำเป็นสำคัญ

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	20	25.00
ภรรยา	สามี	16	20.00
บิดา / มารดา	บุตร	10	12.50
บุตร	บิดา / มารดา	3	3.75
บิดาเลี้ยง / มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	-	-
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง / มารดาเลี้ยง	-	-
ญาติ	ญาติ	14	17.50
พี่	น้อง	17	21.25
น้อง	พี่	-	-
ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	หลาน	-	-
หลาน	ปู่ / ย่า / ตา / ยาย	-	-
อื่นๆ	อื่นๆ	-	-
รวม		80	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 20 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นความรุนแรงมากที่สุด คือ สามีกระทำ ความรุนแรงต่อภรรยา จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา พี่กระทำ ความรุนแรงต่อน้อง จำนวน 17 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 21.25 และภรรยาทำกับสามี จำนวน 16 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมด

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
บ้านตนเอง	39	48.75
บ้านผู้อื่น	15	18.75
สถานที่ทำงาน	10	12.50
หอพัก	4	5.00
ถนนหรือทางหลวง	-	-
นา/ไร่/สวน	-	-
ในป่าที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	-	-
ที่สาธารณะ	9	11.25
โรงแรม	2	2.50
สถานที่โรงเรียน	1	1.25
สถานบันเทิง	-	-
รวม	80	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 21 แสดงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ บ้านตนเอง จำนวน 39 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.75 รองลงมา คือ บ้านผู้อื่น จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.75 และสถานที่ทำงาน จำนวน 10 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครนักกฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	-	-
5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี	-	-	-	-	2	2
18 – 30 ปี	2	-	2	-	7	7
31 – 40 ปี	6	-	6	-	10	10
41 – 50 ปี	6	-	6	-	5	5
51 – 60 ปี	1	-	1	-	1	1
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	-	-	-	1	-	1
ไม่ระบุอายุ	16	1	17	-	6	6
รวม	31	1	32	1	31	32

รวมทั้งสิ้น 32 กรณี

หมายเหตุ บางคนไม่มีคู่กรณีเนื่องจากแม่ปรึกษาลูกติดยาเสพติด หรือปรึกษาเรื่องมรดก ทรัพย์สินในครอบครัว ปัญหาการทะเลาะวิวาท

ข้อมูลจากตารางที่ 22 แสดงจำนวนช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.87 และเพศหญิง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.13 โดยเพศชายในแต่ละช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี และช่วงอายุ 41 – 50 ปี ช่วงอายุละ 6 ราย ช่วงอายุ 18 – 30 ปี ช่วงอายุละ 1 ราย เพศหญิง จำนวน 1 ราย ไม่ระบุอายุ

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 32 ราย เป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.13 โดยอยู่ในช่วงอายุ 61 ปี ขึ้นไป และเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.87 โดยอยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี เป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.87 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.63 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ส่วนข้อมูลประเภทความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 32 ราย จำนวนมากที่สุด ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย โดยผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเพศหญิง จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมา ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 14 ราย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.63 เพศชาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.13 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยาเสพติด	5	11.91
สุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	6	14.29
การพนัน	-	-
หึงหวง/นอกใจ	14	33.33
บันดาลโทสะ	3	7.14
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	3	7.14
บุหรี	-	-
อื่นๆ ได้แก่ การติดเกมส์โซเชียล ความเครียดจากการทำงาน อาการทางประสาท และการไม่สื่อสารระหว่างกัน	11	26.19
รวมทั้งสิ้น 42 ราย		

หมายเหตุ : ผู้กระทำความรุนแรง อาจมีสาเหตุ/ปัจจัยได้มากกว่า 1 ปัจจัย ขึ้นไป

ข้อมูลจากตารางที่ 23 แสดงข้อมูลสาเหตุ/ปัจจัยที่ทำให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยหึงหวง / นอกใจ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ปัจจัยสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 และปัจจัยยาเสพติด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.91 และปัจจัยอื่น ๆ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.19 ของปัจจัยความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	-	-	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	-	-	
- เข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษาแนะนำ	25	78.12	
- สงเคราะห์ครอบครัว	-	-	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	4	12.50	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	-	-	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	-	-	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	-	-	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	-	-	
- จัดให้ผู้ถูกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	-	-	
- อื่นๆ ...ดำเนินการตามกฎหมาย ทำบันทึกข้อตกลง....	3	9.38	
รวมทั้งสิ้น 32 ราย		100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 24 การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.12 การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 และการดำเนินการในด้านอื่นๆ ได้แก่ การดำเนินการตามกฎหมาย และการทำบันทึกข้อตกลงยอมความ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.38

ข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 5 เหตุการณ์ โดยไม่เป็นคดีทั้ง 5 เหตุการณ์

ข้อมูลสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งสิ้น 32 ราย สถานที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ บ้านตนเอง จำนวน 26 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมา คือ สถานที่ทำงาน หอพัก สถานศึกษา บนรถเมล์ ร้านอาหาร และที่สาธารณะ สถานที่ละ 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.13

9) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 25 แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) ของสำนักสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์
แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2561

ลักษณะ ปัญหา	เดือน												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม ปัญหา
1. สวัสดิการสังคม	3	3	3	1	2	2	1	6	4	4	7	10	46
2. กฎหมาย	1	1	2	-	1	1	1	2	1	-	1	1	12
3. ครอบครัว	2	3	1	1	2	2	2	3	2	4	2	-	24
4. สุขภาพกาย	1	1	2	2	1	1	-	1	1	1	-	-	11
5. สุขภาพจิต	-	-	-	-	1	1	-	-	3	3	2	3	13
6. ความพิการ	2	1	1	2	1	2	1	2	2	1	1	3	19
7. การประกอบอาชีพ	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	3
8. การศึกษา	1	-	4	1	3	1	1	2	3	1	1	-	18
9. หนี้สิน	2	-	-	1	-	-	1	2	1	1	-	3	11
10. ยาเสพติด	1	3	1	1	2	3	1	1	1	1	1	1	17
11. ผู้สูงอายุ	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	2
12. ทั่วไป	3	1	2	1	2	1	1	2	2	1	1	1	18
รวม	16	13	16	13	15	14	9	21	21	17	16	23	194

หมายเหตุ : * ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม ได้แก่ เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ต้องการทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการทุนประกอบอาชีพ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการรับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล

ข้อมูลจากตารางที่ 25 แสดงจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2561 จำแนกตามประเภทปัญหา จำนวนทั้งสิ้น 194 ราย ปัญหาของผู้รับบริการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาสวัสดิการสังคม จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.71 รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัว จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.37 และปัญหาความพิการ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.79 ของจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) ทั้งหมด

10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชา
ทินัดดามาศ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็กและสตรีจากความรุนแรง ในปี 2561 มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวม 65 ราย เป็นเพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.92 และเพศหญิง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.08 โดยเพศชายในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวนมากที่สุด จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.31 รองลงมา คือ เพศชายในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 และเพศชายในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.38 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 67 ราย เป็นเพศหญิงเป็นผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.01 และเพศชายเป็นผู้ถูกระทำความรุนแรง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99 โดยเพศหญิงในช่วงอายุ 18 – 30 ปี เป็นผู้ถูกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมา เป็นเพศหญิงในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.37 และเพศหญิงในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.43 ของผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 26 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ที่ได้รับบริการ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	66	28.45	67
กระทำชำเรา	16	6.89	16
อนาจาร	-	-	-
ล่อลวง	-	-	-
ข่มขืน	16	6.89	16
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	67	28.89	67
ดุด่า / ดุถูก	61	26.29	61
การละเลย/ทอดทิ้ง	-	-	-
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	1	0.44	1
ทรมาณ	5	2.15	5
รวมทั้งสิ้น	232	100.00	233

หมายเหตุ ...จำนวนผู้ใช้บริการแต่ละรายถูกระทำความรุนแรงหลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน เช่น ถูกทำร้ายร่างกาย ด่าทอและบังคับขู่เข็ญ ฯลฯ

ข้อมูลจากตารางที่ 26 แสดงการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 232 เหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่พบสูงสุด คือ การประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 67 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.89 รองลงมา การทำร้ายร่างกาย จำนวน 66 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.45 และ การดุด่า/ดุถูก จำนวน 61 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 26.29 ของการช่วยเหลือทั้งหมด โดยมีจำนวนผู้ได้รับบริการ รวมจำนวน 233 ราย ของการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 27 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ร่างกาย	63	2	65	2	65	67
จิตใจ	63	2	65	2	65	67
เพศ	16	16	32	16	16	32
รวม	142	20	162	20	146	166

ข้อมูลจากตารางที่ 27 แสดงข้อมูลจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรง จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรง จำนวน 166 คน ตามประเภทความรุนแรงที่มากที่สุด ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.36 รองลงมา ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.36 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.28 ของผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยาเสพติด	12	4.00
สุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	48	16.00
การพนัน	2	00.67
หึงหวง/นอกใจ	40	13.33
บันดาลโทสะ	62	20.67
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	46	15.33
บุหรี	25	8.33
อื่นๆการมีอำนาจเหนือ.....	65	21.67
รวม	300	100.00

หมายเหตุ ...ในผู้กระทำความรุนแรง 1 คนมีหลายสาเหตุ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงฯ มากกว่า 1 ปัจจัย

ข้อมูลจากตารางที่ 28 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยที่ทำให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีการกระทำความรุนแรงสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยบันดาลโทสะ จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.67 รองลงมา ปัจจัยสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.00 และปัจจัยความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.33 และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ทศนคติผู้กระทำถือว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกระทำ จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.67 ของปัจจัยความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- เข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	-	-	
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	-	-	
- ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/การศึกษา	17	6.30	
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	67	24.81	
- สงเคราะห์ครอบครัว	-	-	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	1	0.37	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	30	11.11	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	50	18.52	
- แจงสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	42	15.56	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	63	23.33	
- จัดให้ผู้ถูกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตาทพระราชบัญญัติฯ	-	-	
อื่นๆสอบ ป วិอาญา/ลงบันทึกประจำวัน.....	-	-	
รวม	270	100.00	

หมายเหตุ ...บางรายได้รับบริการหลายด้าน...

ข้อมูลจากตารางที่ 29 การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 270 ราย มากที่สุด คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.81 การจัดหาที่พักชั่วคราว จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.33 และ การส่งรักษาพยาบาล /บำบัดรักษา จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52

ข้อมูลแสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 67 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ ความรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นคดี 66 เหตุการณ์ กับเป็นคดี 1 เหตุการณ์ โดยอยู่ในขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 1 คดี

ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 46 เหตุการณ์ โดยสามีทำความรุนแรงกับภรรยามากที่สุด จำนวน 56 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 83.58 รองลงมา คือ บิดา/มารดากระทำ ความรุนแรงกับบุตร จำนวน 3 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.36 และบิดา/มารดาเลี้ยงกระทำ ความรุนแรงกับบุตรเลี้ยง จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.98 ของจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

11) มูลนิธิพิริยมาทาสกุลเพื่อเด็กและสตรี

มูลนิธิพิริยมาทาสกุลเพื่อเด็กและสตรี ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือสังคม เด็ก และสตรี ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 8,011 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิพิริยมาทาสกุลเพื่อเด็กและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561

ประเภทปัญหา	รวม (ราย)	ร้อยละ
ปัญหาครอบครัว	2,748	34.30
ข่มขืน/อนาจาร	792	9.89
ล่อลวง/ค้าประเวณี/ค้ามนุษย์	122	1.52
ทารุณกรรม/กักขัง	976	12.18
คนหาย	251	3.13
เร่ร่อนจรจัด/พลัดหลง	56	0.70
แรงงานไม่เป็นธรรม	53	0.66
ขอความเป็นธรรม	450	5.62
แซท/อินเทอร์เน็ต	279	3.49
ขอความอนุเคราะห์	1,115	13.92
ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการบริการสาธารณสุข	120	1.50
ปัญหาอื่นๆ	1,049	13.09
ปรึกษาทางโทรศัพท์	-	-
รวมทั้งสิ้น	8,011	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 30 แสดงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิพิริยมาทาสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 รวมทั้งสิ้น จำนวน 8,011 ราย ประเภทปัญหาที่มากที่สุด ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาครอบครัว จำนวน 2,748 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.30 รองลงมา ได้แก่ การขอความอนุเคราะห์ จำนวน 1,115 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.92 และการทารุณกรรมกักขัง จำนวน 976 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.18 และปัญหาอื่น ๆ จำนวน 1,049 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.09 ของจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือทั้งหมด

12) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	6	6	12
5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี	3	1	4	2	19	21
18 – 30 ปี	4	3	7	-	-	-
31 – 40 ปี	9	2	11	-	-	-
41 – 50 ปี	3	1	4	-	-	-
51 – 60 ปี	-	-	-	-	-	-
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	2	-	2	-	-	-
ไม่ระบุอายุ	4	-	4	-	-	-
รวม	25	7	32	8	25	33

หมายเหตุ ผู้กระทำ 1 คน : เด็ก 2 คน จำนวน 2 กรณี, ผู้กระทำ 2 คน : เด็ก 1 คน จำนวน 1 กรณี

ข้อมูลจากตารางที่ 31 แสดงจำนวนช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 32 ราย เพศชายเป็นผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.13 โดยเป็นเพศชายในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.12 เพศชายในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 เพศชายในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.38 และเพศชายในช่วงอายุ 5 ปี ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.38 ของผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว และผู้กระทำที่เป็นเพศหญิง จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.87 โดยผู้กระทำอยู่ในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.37 รองลงมา ช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.12 ของผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 33 ราย เป็นเพศหญิง จำนวนรวม 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.76 โดยเพศหญิงในช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.58 และเพศหญิงในช่วงอายุ ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศชาย จำนวนรวม 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.24 ผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศชายในช่วงอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศชายในช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.06 ของผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จำนวน 33 เหตุการณ์ เหตุการณ์ที่ช่วยเหลือมากที่สุด คือ การกระทำชำเรา จำนวน 16 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมา การทำร้ายร่างกาย จำนวน 8 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.24 และ การละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 7 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 21.21 ของการช่วยเหลือทั้งหมด

การให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ตามประเภทความรุนแรงที่มากที่สุด ได้แก่

1) ความรุนแรงทางเพศ ประกอบด้วย ผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 17 ราย เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.12 ของผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมดและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวน 18 ราย เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.25 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

2) ความรุนแรงทางร่างกาย โดยผู้กระทำเป็นเพศชาย จำนวน 7 ราย ร้อยละ 21.87 และเพศหญิง จำนวน 4 ราย ร้อยละ 12.50 ของผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด และผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.12 และเพศชาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

3) ความรุนแรงทางจิตใจ ผู้กระทำเป็นเพศหญิง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด และผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเพศหญิง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.06 และเพศชาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.06

ส่วนข้อมูลสาเหตุ/ปัจจัยที่กระตุ้นหรือทำให้เกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยยาเสพติด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.43 และปัจจัยความเครียดทางเศรษฐกิจ/ครอบครัว จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.43 และปัจจัยเรื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.71 และการบันดาลโทสะ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.71 นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การที่ผู้กระทำความรุนแรงมีอารมณ์ทางเพศ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.42 และปัจจัยภาวะทางจิตของผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.43 ของปัจจัยความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตาม การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	4	2.09	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (1 ราย)
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	32	16.75	
- ส่งเข้ารับการรักษา/การศึกษา	-	-	
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	33	17.28	
- สงเคราะห์ครอบครัว	3	1.57	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	12	6.28	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	33	17.28	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	32	16.75	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	12	6.28	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	11	5.76	- บ้านพักฉุกเฉิน (5 ราย) - สถานสงเคราะห์บ้านปากเกร็ด (2 ราย) - สหทัยมูลนิธิ (2 ราย) - บ้านพักเด็กฯ กทม. (1 ราย)
- จัดให้ผู้ถูกกระทำ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	19	9.96	
รวม	191	100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 32 แสดงการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระงับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 191 ราย ประเภทการให้ความช่วยเหลือมากที่สุด คือ การให้คำปรึกษา/แนะนำการสงเคราะห์ครอบครัว และการคุ้มครองสวัสดิภาพ และการเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.28 เท่ากัน รองลงมา คือการเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง และการส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.75 เท่ากัน ของการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด.

ข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 33 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ มีความรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นคดี 15 เหตุการณ์ และเป็นคดี 18 เหตุการณ์ โดยอยู่ในขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 11 คดี ขั้นตอนของอัยการ จำนวน 1 คดี และอยู่ในขั้นตอนศาล 3 คดี ซึ่งมีผลการพิจารณา และตัดสินลงโทษ 3 คดี

ส่วนข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระงับการกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 33 เหตุการณ์ โดยบิดา/มารดา กระทำกับบุตรมากที่สุด จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 45.45 บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกระทำกับบุตรเลี้ยง จำนวน 4 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.12 และญาติกระทำกับญาติด้วยกัน จำนวน 4 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.12 ของเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด

และข้อมูลสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ บ้านตนเอง จำนวน 26 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 78.79 บ้านผู้อื่น จำนวน 5 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.15 และที่สาธารณะ จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.06 ตามลำดับ

13) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2561 มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลเพศและอายุของผู้กระทำและผู้ถูกระงับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยผู้กระทำเป็นเพศชาย จำนวน 5 ราย และเพศหญิง จำนวน 1 ราย โดยอยู่ในช่วงอายุ 18 – 30 ปี เป็นเพศชาย จำนวน 2 ราย ส่วนผู้ถูกระงับการกระทำรุนแรง เป็นเพศชาย จำนวน 1 ราย และเพศหญิง จำนวน 5 ราย โดยเป็นเด็ก อายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 ราย

โดยลักษณะความรุนแรงเป็นกรณีทำร้ายร่างกาย จำนวน 3 เหตุการณ์ การข่มขืน จำนวน 2 เหตุการณ์ และการดูต่ำ/ดูถูก กับการกระทำซ้ำเร้า จำนวน 1 เหตุการณ์เท่ากัน ปัญหาความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 3 ราย และทางเพศ จำนวน 3 ราย โดยมีสาเหตุจากการพนันเป็นหลัก โดยการประสานส่งต่อทีมสหวิชาชีพ และการสงเคราะห์ครอบครัว

14) มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว

มูลนิธิเครือข่ายครอบครัวได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2561 ดังนี้

ข้อมูลเพศและอายุของผู้กระทำและผู้ถูกระงับการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว โดยผู้กระทำเป็นเพศชาย จำนวน 2 ราย โดยอยู่ในช่วงอายุ 51 – 60 ปี ส่วนผู้ถูกระงับการกระทำรุนแรง เป็นเพศชาย จำนวน 1 ราย และเพศหญิง จำนวน 3 ราย โดยเป็นเด็ก อายุ 5 - ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 2 ราย เพศหญิง 1 ราย และเพศชาย 1 ราย และอยู่ในช่วงอายุ 51 – 60 ปี เพศหญิง 2 ราย และเป็นกรณีทำร้ายร่างกาย 2 เหตุการณ์ และการดูต่ำ/ดูถูก 1 เหตุการณ์ สาเหตุสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับปัญหาบุคลิกภาพและพฤติกรรม สาเหตุละ 1 ราย

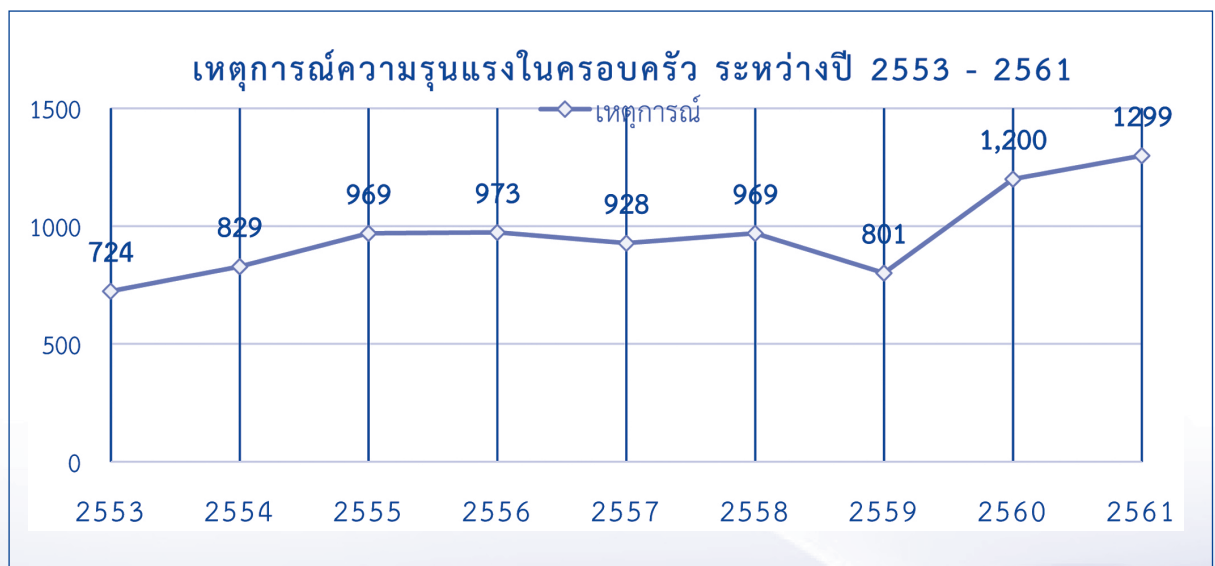
15) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2561 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

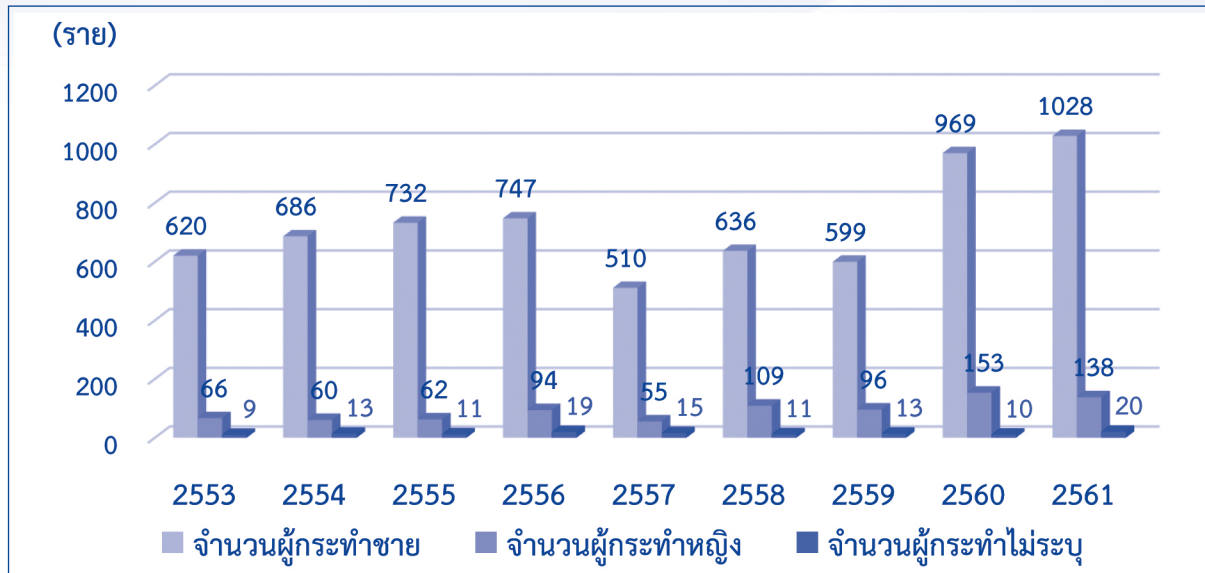
ปีที่เกิดเหตุ	เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2553	724	620	66	9	695	68	627	10	705
2554	829	687	59	13	759	87	696	7	790
2555	969	730	63	11	804	70	755	14	839
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	801	598	96	13	707	94	610	15	719
2560	1,200	936	150	10	1,096	179	914	11	1,104
2561	1,299	1,028	138	20	1,186	183	1,007	21	1,211
รวม	7,393	6,768	850	124	7,742	938	6,854	101	7,893

แผนภูมิที่ 9 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

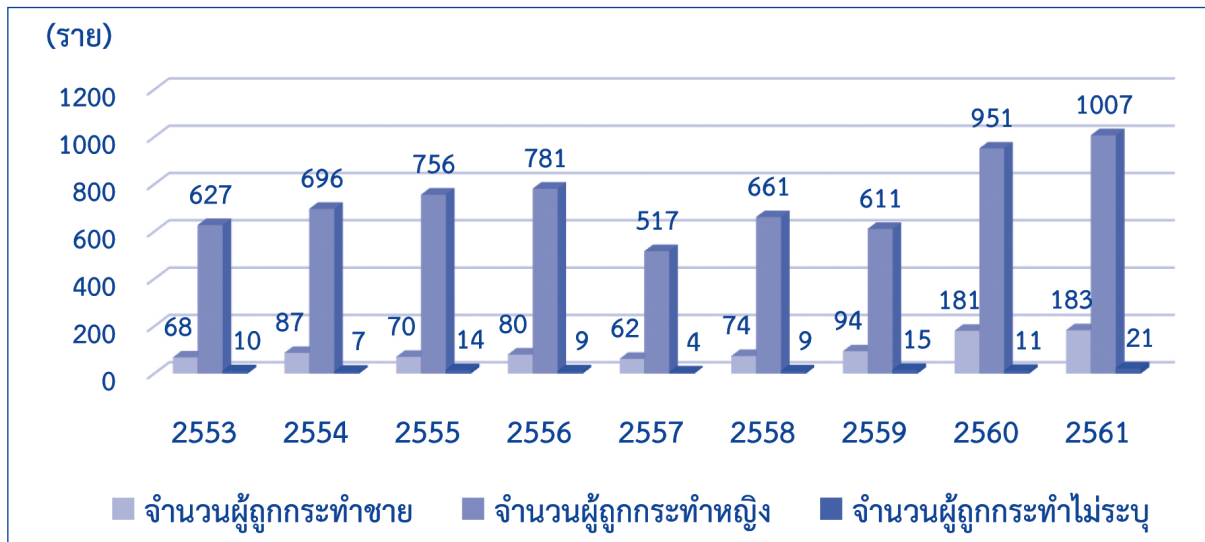

แผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 – 2561
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

แผนภูมิที่ 11 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 – 2561 จากระบบ
ฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

ข้อมูลจากตารางที่ 33 แผนภูมิที่ 9 10 และ 11 แสดงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2553 – 2561 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวในปี 2561 มีจำนวน 1,299 เหตุการณ์ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในปี 2561 พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,186 ราย ผู้ชายเป็นผู้กระทำ จำนวน 1,028 ราย ร้อยละ 86.67 ผู้หญิงเป็นผู้กระทำ จำนวน 138 ราย ร้อยละ 11.56

ในขณะที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,211 ราย ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำ จำนวน 183 ราย ร้อยละ 15.11 ผู้หญิงถูกกระทำจำนวน 1,007 ราย ร้อยละ 83.15 หากวิเคราะห์จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวหญิงชายเป็นรายปี ระหว่างปี 2553 – 2561 พบว่า ในแต่ละปีส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรง เห็นได้จากปี 2553 ผู้หญิงถูกกระทำถึงร้อยละ 88.93 ปี 2554 ร้อยละ 88.10 ปี 2555 ร้อยละ 89.98 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 ปี 2557 ร้อยละ 90.45 ปี 2558 ร้อยละ 86.63 ปี 2559 ร้อยละ 84.84 ปี 2560 ร้อยละ 82.79 และปี 2561 ร้อยละ 83.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรง
ในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ประเภทเหตุการณ์	จำนวน ประเภท เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	1,059	856	99	15	970	149	823	16	988
ดุด่า/ดูถูก	312	245	35	6	286	36	250	4	290
หยาบคาย/ตะคอก/ ประจาน/ขู่/บังคับ	228	179	27	4	210	25	186	2	213
การละเลย/ทอดทิ้ง	69	43	19	1	63	19	43	3	65
ข่มขืน	44	36	1	0	37	1	38	1	40
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	40	26	5	1	32	5	29	0	34
อนาจาร	13	10	1	0	11	1	12	0	13
ล่อลวง	11	7	0	0	7	0	7	0	7
ไม่ระบุ	20	14	6	0	20	5	15	0	20
รวม	1,796	1416	193	27	1,636	241	1403	26	1,670

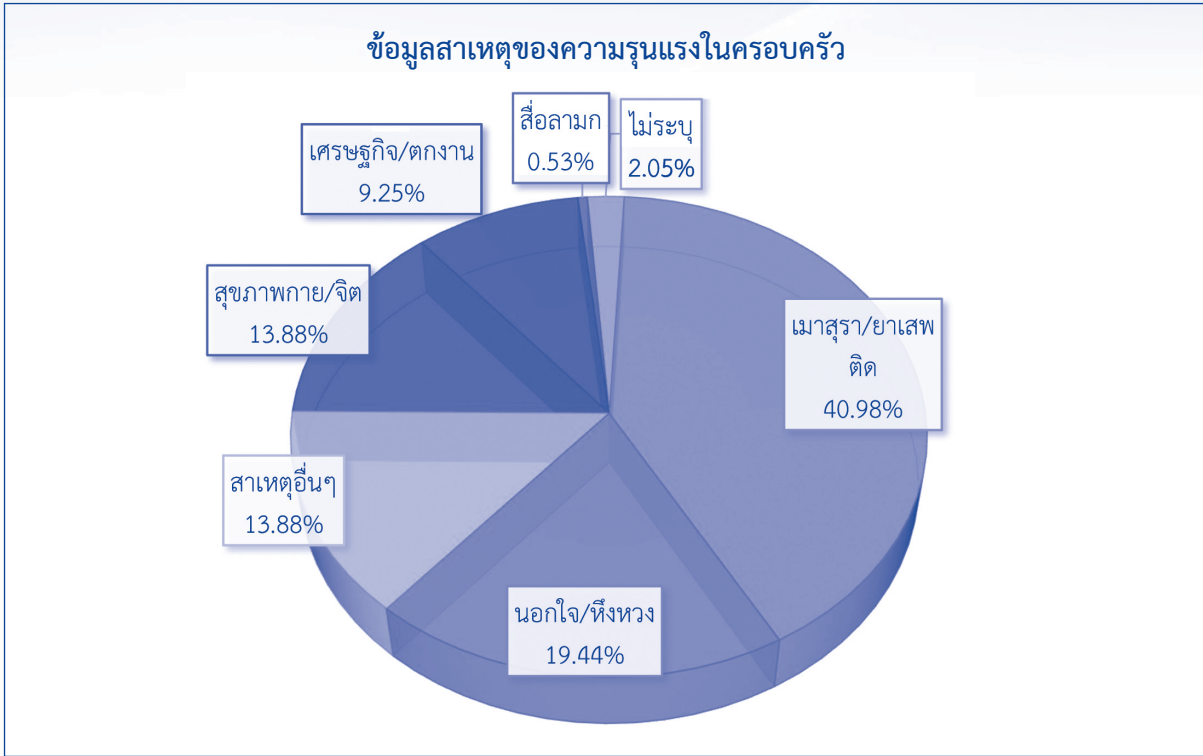
ข้อมูลจากตารางที่ 34 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,799 เหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 1,059 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 58.96 รองลงมาคือ ดุด่า/ดูถูก จำนวน 312 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 17.37 และหยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 228 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 12.69 ของประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ
ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน สาเหตุ/ ปัจจัย	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
เมาสุรา/ยาเสพติด	700	600	36	9	645	88	556	11	655
นอกใจ/หึงหวง	332	291	18	5	314	18	289	4	311
สาเหตุอื่นๆ	237	167	49	2	218	52	170	3	225
สุขภาพกาย/จิต	237	166	44	6	216	40	176	3	219
เศรษฐกิจ/ตงงาน	158	106	28	2	136	26	109	3	138
สื่อลามก	9	8	0	0	8	0	8	0	8
ไม่ระบุ	35	22	8	1	31	5	25	1	31
รวม	1,708	1,360	183	25	1,568	229	1,333	25	1,587

แผนภูมิที่ 12 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 จากระบบฐานข้อมูลฯ
ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

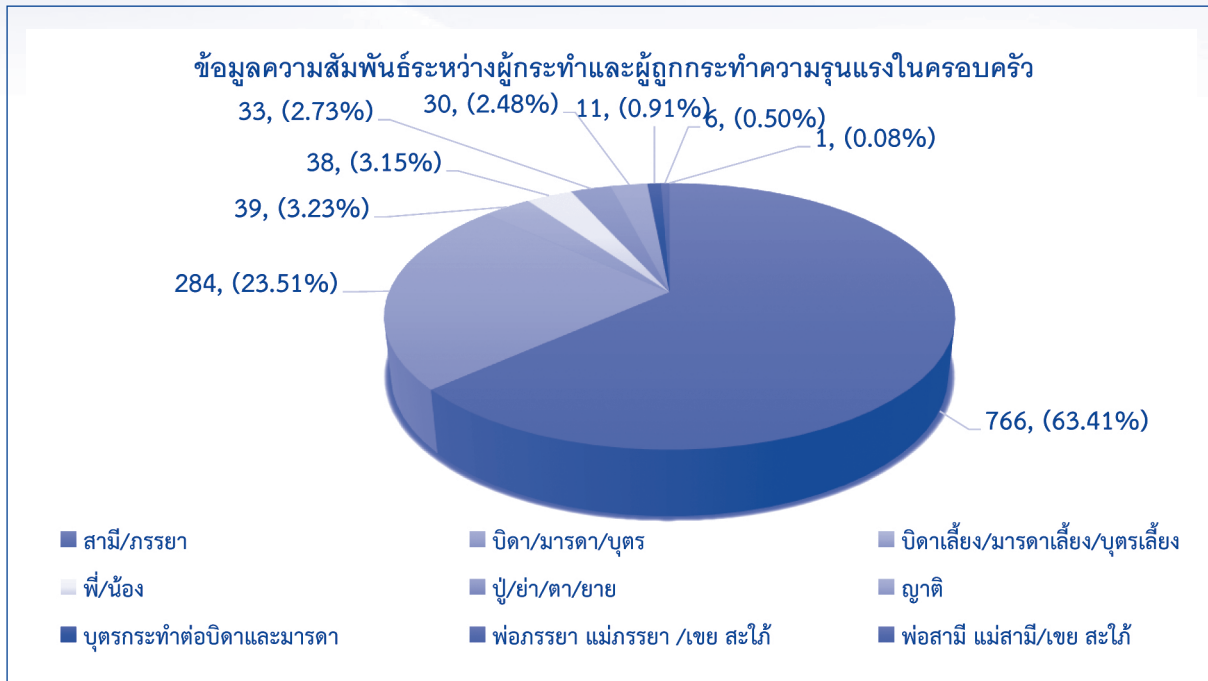
จากตารางที่ 35 และแผนภูมิที่ 12 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 1,708 ราย โดยมีสาเหตุ/ปัจจัย ที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เม้าสุรา/ยาเสพติด จำนวน 700 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมาคือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.44 และ สุขภาพกาย/จิต จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.87 ของสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ทั้งหมด

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกระทำจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ	จำนวนเหตุการณ์
สามี/ภรรยา	766
บิดา/มารดา/บุตร	284
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง/บุตรเลี้ยง	39
พี่/น้อง	38
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	33
ญาติ	30
บุตรกระทำต่อบิดาและมารดา	11
พ่อภรรยา แม่ภรรยา /เชย สะใภ้	6
พ่อสามี แม่สามี/เชย สะใภ้	1
รวม	1,208

แผนภูมิที่ 13 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว ปี 2561
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

จากตารางที่ 36 และแผนภูมิที่ 13 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 1,208 เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่าง สามี/ภรรยา จำนวน 766 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.41 รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 284 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.51 และบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกระทำกับบุตรเลี้ยง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.23 ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมด

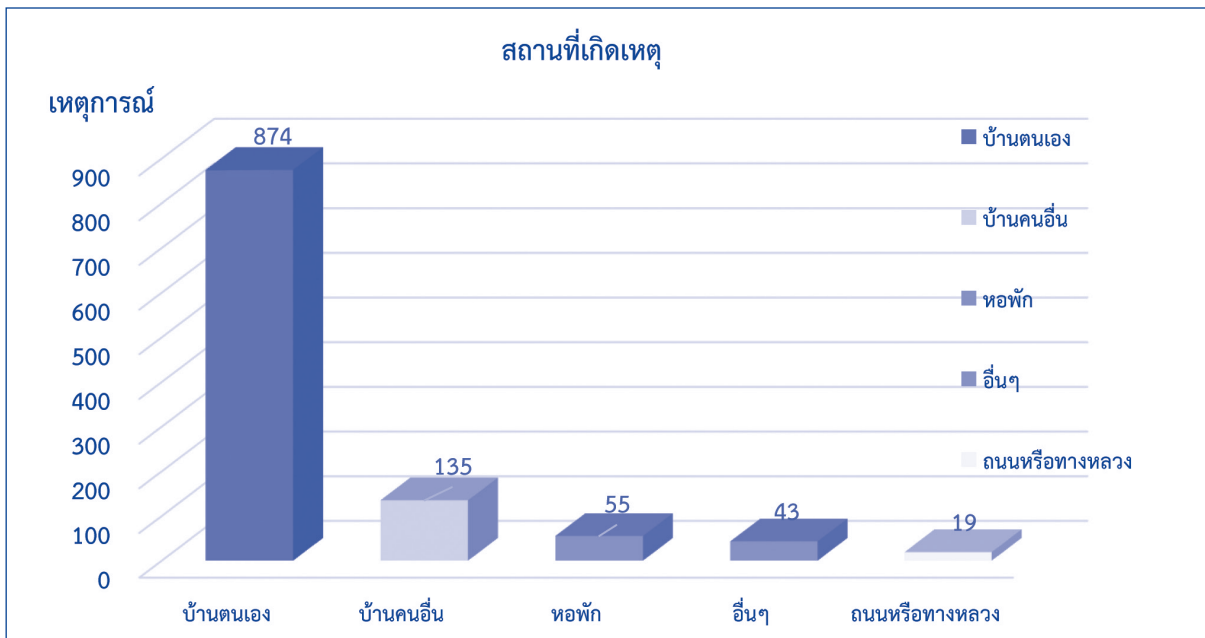
ตารางที่ 37 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
บ้านตนเอง	874	698	91	13	802	133	671	14	818
บ้านคนอื่น	135	102	23	1	126	19	106	2	127
หอพัก	55	46	3	2	51	6	45	0	51
อื่นๆ	43	37	2	0	39	5	35	0	40
ถนนหรือทางหลวง	19	12	4	1	17	3	14	0	17
สถานที่ทำงาน	15	11	2	0	13	2	11	0	13
นา/ไร่/สวน	8	6	0	1	7	3	4	0	7
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	4	3	0	0	3	0	3	0	3
โรงเรียน	2	2	0	0	2	0	2	0	2

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
โรงแรม	2	1	0	1	2	0	2	0	2
ห้างสรรพสินค้า	2	2	0	0	2	0	1	1	2
สวนสาธารณะ	2	2	0	0	2	0	2	0	2
โรงงาน	1	1	0	0	1	0	1	0	1
สนามกีฬา	1	1	0	0	1	0	1	0	1
สถานที่เรียน	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สถานบันเทิง	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สถานเลี้ยงเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
บ้านเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ไม่ระบุ	136	107	16	3	126	12	113	4	129
รวม	1,299	1,031	141	22	1,194	183	1,011	21	1,215

แผนภูมิที่ 14 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรกจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th (หน่วย : เหตุการณ์)

จากตารางที่ 37 และแผนภูมิที่ 14 แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรง ปี 2561 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 1,299 เหตุการณ์ ได้รับการกระทำความรุนแรงในบ้านตนเองมากที่สุด จำนวน 874 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 67.28 รองลงมาคือ บ้านคนอื่น จำนวน 135 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.39 หอพัก จำนวน 55 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.23 อื่นๆ จำนวน 43 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.31 และถนนหรือทางหลวง จำนวน 19 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.46 ของสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2560 จำแนกตามจังหวัด ที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 ลำดับ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ลำดับ	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1	ราชบุรี	62	40	13	2	55	8	47	2	57
2	กรุงเทพมหานคร	55	49	2	0	51	5	50	1	56
3	น่าน	51	43	4	1	48	3	44	0	47
4	กาญจนบุรี	37	34	3	0	37	8	31	0	39
5	เชียงใหม่	36	22	7	1	30	7	23	2	32
6	อุทัยธานี	35	28	3	2	33	4	30	0	34
7	อุดรธานี	32	30	1	1	32	3	29	0	32
8	ชัยนาท	31	26	5	0	31	4	27	0	31
9	สตูล	31	30	0	0	30	2	28	0	30
10	อุบลราชธานี	31	29	2	0	31	6	25	0	31
11	นครราชสีมา	30	27	3	0	30	3	26	1	30
12	ลำพูน	30	10	1	0	11	1	10	0	11
13	เชียงราย	28	18	7	3	28	7	24	1	32
14	ไม่ระบุ	28	22	3	0	25	3	23	2	28
15	ชัยภูมิ	27	25	1	1	27	1	25	1	27
16	ตาก	27	26	1	0	27	3	23	1	27
17	นครศรีธรรมราช	27	26	1	0	27	1	25	1	27
18	กระบี่	26	19	3	2	24	7	17	1	25
19	ร้อยเอ็ด	26	25	1	0	26	4	22	0	26
20	ระนอง	26	19	4	0	23	6	19	0	25
รวม 76 จังหวัดและ กทม.		1,299	1,030	139	21	1,190	183	1,010	21	1,214

ข้อมูลจากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 20 ลำดับ จาก 76 จังหวัดทั่วประเทศ และกรุงเทพมหานคร มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,299 เหตุการณ์ จังหวัดที่มีรายงานเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด 20 ลำดับ พบว่า ลำดับแรก จังหวัดราชบุรี มีจำนวน 62 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.77 รองลงมา คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 55 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.23 และจังหวัดน่าน จำนวน 51 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.92 ของจำนวนเหตุการณ์ที่บันทึกจาก 76 จังหวัดทั่วประเทศและกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ มีจังหวัดที่ไม่มีการรายงานข้อมูลภายใต้ www.violence.in.th จำนวน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี นครพนม ยโสธร และอุตรดิตถ์ อย่างไรก็ตามการบันทึกข้อมูลการรายงานเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว อาจไม่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ บางจังหวัดมีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามาอาจเป็นเพราะในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลในระบบมาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อยอาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากแต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

- 1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th
- 3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร.6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วยข้อมูลจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรง ในครอบครัว จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่งและจำนวน การยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวจำแนกประเภทของการกระทำผิด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2553 - 31 ธันวาคม 2561 ดังนี้

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนดมาตรการ /วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2553	16	299	24	13	66
2554	57	369	42	7	27
2555	142	400	-	-	86
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนดมาตรการ /วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2559	2	108	16	1	8
2560	60	229	17	1	44
2561	10	188	27	19	30
รวม	435	2,199	196	46	345

ข้อมูลจากตารางที่ 39 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงระหว่างปี 2553 - 2561 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2561 มีจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว 198 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 188 คดี คิดเป็นร้อยละ 94.95 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 10 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.05 มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 27 คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 19 คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 30 คำสั่ง

ตารางที่ 40 แสดงประเภทของการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2561 จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประเภทการกระทำ ความรุนแรง	จำนวนคดี						รวม
	ผู้ถูกระทำ อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			ผู้ถูกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป			
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
1. ร่างกาย	7	7	14	19	80	99	113
2. เพศ	8	71	79	1	7	8	87
3. จิตใจ	-	1	1	-	2	2	3
4. สังคม(การทะเลาะ/ทอดทิ้ง)	-	-	-	-	-	-	-
5. อื่นๆ (คำมโนษย์ ขอลาน ฯลฯ)	3	14	17	14	2	16	33
รวม	18	93	111	34	91	125	236

ข้อมูลจากตารางที่ 40 แสดงข้อมูลจำนวนคดีจำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 236 คดี พบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 111 คดี เป็นเด็กหญิง จำนวน 93 คดี คิดเป็นร้อยละ 83.78 และเด็กชาย จำนวน 18 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.22 ประเภทความรุนแรงจำนวนมากที่สุด ได้แก่ การกระทำ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 79 คดี คิดเป็นร้อยละ 71.17 และการกระทำ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 14 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.61 ของจำนวนคดีที่ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี

ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปี มีจำนวน 125 คดี โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 91 คดี คิดเป็นร้อยละ 72.80 และเป็นเพศชาย จำนวน 34 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.20 และพบว่า การกระทำ ความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 99 คดี คิดเป็นร้อยละ 79.20 โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 80 คดี และเป็นเพศชาย จำนวน 19 คดี รองลงมา คือ การกระทำ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.40 ซึ่งผู้ถูกระทำ เป็นเพศหญิง จำนวน 7 คดี และเพศชาย จำนวน 1 คดี และการกระทำ ความรุนแรงทางจิตใจ มีจำนวน 2 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.60 ของจำนวนคดีที่ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงอายุมากกว่า 18 ปี

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ช่วงวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561 ดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด

จำนวนคดี การกระทำ ความรุนแรง	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี ชั้นสอบสวน
163	150	4	9

ข้อมูลจากตารางที่ 42 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 163 คดี ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 150 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.03 สั่งไม่ฟ้อง 4 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.45 และยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน จำนวน 9 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.52 ของจำนวนคดีทั้งหมด

ตารางที่ 42 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภท สำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาลของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)		
	ยุติคดี		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ไม่ฟ้อง	ฟ้อง		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ฝ่าฝืน มาตรการ ตาม มาตรา 10	ยอม ความ
	ยอมความ	อื่นๆ			ฝ่าฝืน มาตรการตาม มาตรา 10	อื่นๆ			
สารบบ ส.1	-	2	-	4	10	112	24	6	8
สารบบ ส.2	7	-	-	-	-	-	-	-	-
สารบบ ส.4	-	-	-	-	-	3	-	-	-
สารบบ ส.4 (ฟ้อง ความอาญาด้วยวาจา)	-	-	2	-	2	23	7	1	1
รวม	7	2	2	4	12	138	31	7	9

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2561

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราวไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนัก ของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

ข้อมูลจากตารางที่ 42 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด

ในชั้นพนักงานอัยการ แยกเป็น สั่งฟ้อง 150 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 4 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 7 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 2 เรื่อง

ในชั้นศาล จำนวนรวม 40 เรื่อง แยกเป็นใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 31 เรื่อง โดยในจำนวนนี้ มีการฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 7 เรื่อง และยอมความ จำนวน 9 เรื่อง

ตารางที่ 43 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2561

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี											
	ผู้กระทำ						ผู้ถูกกระทำ					
	อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	1	-	1	158	14	172	10	13	23	29	124	153
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	1	-	1	2	-	2	-	3	3	-	-	-
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	1	-	1	-	1	1	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้งผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2	-	2	161	14	175	10	17	27	29	124	153
รวมทั้งสิ้น	177 ราย						180 ราย					

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2561

ข้อมูลจากตารางที่ 43 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด จำนวน 177 ราย และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ จำนวน 180 ราย ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 177 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.75 รองลงมา คือ ผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.69 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.56 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด

จำแนกตามอายุและเพศผู้กระทำ มีผู้กระทำอายุ 0 – 18 ปี เป็นเพศชาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.13 ผู้กระทำอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นเพศชาย จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.96 และเพศหญิง จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.91 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงทั้งหมด

ผู้ถูกระทำ จำนวน 180 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้ถูกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 176 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.78 รองลงมา คือ ผู้ถูกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.67 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.56

จำแนกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำมีผู้ถูกระทำอายุระหว่าง 0 – 18 ปี จำนวน 27 ราย เป็นเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56 และเพศหญิง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.44 และอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 153 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.11 และเพศหญิง จำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.89 ของจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 44 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2561

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	57	12	30	27	4	38	4	172
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	1	-	-	-	-	2	2	5
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	1	-	1	-	2
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	58	12	30	28	4	41	6	179

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2561

ข้อมูลจากตารางที่ 44 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2561 จำนวน 179 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.40 รองลงมาเป็นสมาชิกในครอบครัว จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.91 และผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.76 การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีในทุกประเภทความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในคู่สมรส มีมากที่สุด คือ 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.84 ของกรณีความรุนแรงทั้งหมด

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วยจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 7 ปี ดังนี้

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ระยะเวลา	จำนวนคดีฟ้องใหม่ (ฟ้องศาลโดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิดคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการ / วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
ปี 2553	240	3	27	-	11
ปี 2554	61	5	-	-	1
ปี 2555	64	1	-	1	1
ปี 2556	95	15	-	-	15
ปี 2557	53	2	-	-	2
ปี 2558	74	2	-	-	-
ปี 2559	83	-	-	-	-
ปี 2560	50	-	-	-	-
ปี 2561	48	-	3	-	-
รวม	768	28	30	1	30

ข้อมูลจากตารางที่ 45 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 8 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2553 - ธันวาคม 2561) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2561 มีจำนวน 48 คดี มีจำนวนลดจากปี 2560 ร้อยละ 4.16 และศาลยุติธรรมได้คำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวน 3 คำสั่ง

2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

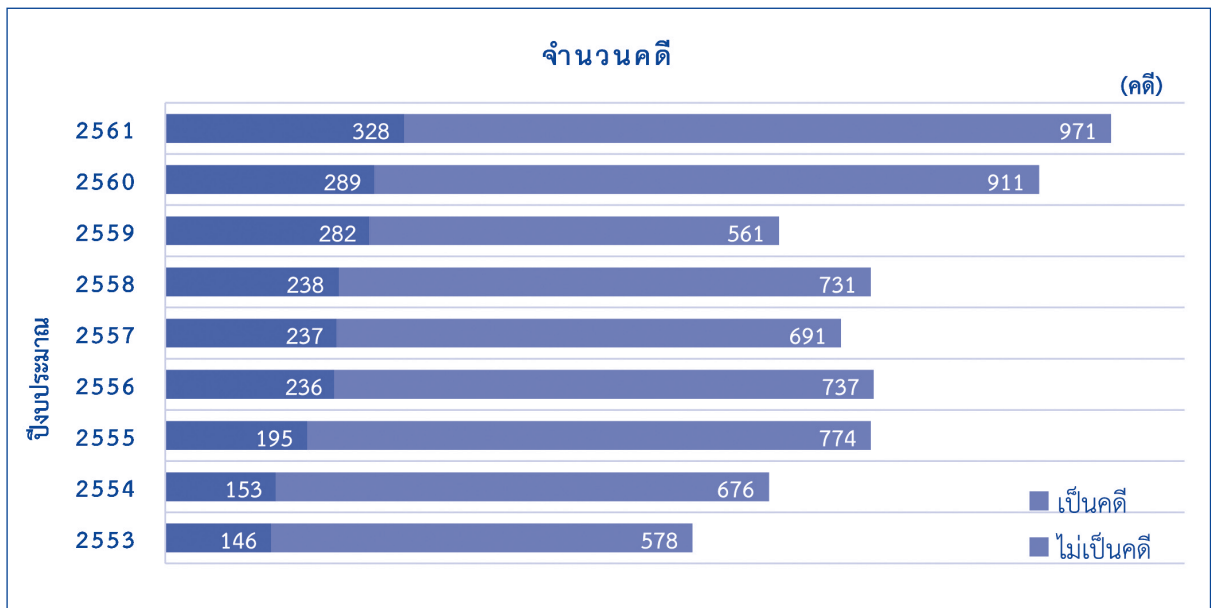
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการฯ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวโดยระบบฐานข้อมูลดังกล่าวสามารถประมวลผลข้อมูลเชิงสถิติที่แสดงข้อมูลทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2561 จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่เกิดเหตุ	เป็นคดี	ไม่เป็นคดี	รวมเหตุการณ์ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี
2553	146	578	724
2554	153	676	829
2555	195	774	969
2556	236	737	973
2557	237	691	928
2558	238	731	969
2559	282	561	843
2560	289	911	1,200
2561	328	971	1,299
รวม	2,104	6,630	8,734

แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2560 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ข้อมูลจากตารางที่ 46 และแผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในช่วง 9 ปี คือ ระหว่างปี 2553 - 2561 มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 8,734 เหตุการณ์ เป็นคดี 2,104 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.09 ไม่เป็นคดี 6,630 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 75.91

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2561 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปี	อยู่ระหว่างไกล่เกลี่ย					อัยการ สั่ง ไม่ฟ้อง	ศาล ลง โทษ	ศาล ยก ฟ้อง	ร้องขอ คุ้มครอง สวัสดิภาพ	อยู่ระหว่างอุทธรณ์		รวม
	พนักงาน เจ้าหน้าที่	ตำรวจ	อัยการ	ศาล	ยอมความ					ผู้ถูก กระทำ	ผู้กระทำ	
2553	-	84	16	13	8	4	12	5	-	-	2	144
2554	-	107	16	16	-	5	10	-	-	3	2	159
2555	-	116	13	17	8	-	18	1	-	2	-	175
2556	-	139	29	19	10	-	31	1	-	-	1	230
2557	-	115	8	15	104	1	34	6	-	-	-	283
2558	-	136	16	24	32	-	28	-	-	-	2	238
2559	54	146	17	29	8	3	30	1	33	2	4	327
2560	111	142	21	23	3	1	55	1	43	1	5	406
2561	91	146	22	18	8	2	72	1	93	1	7	461
รวม												2,423

ข้อมูลจากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า มีการบันทึกคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2561 จำนวนทั้งสิ้น 2,254 คดี โดยในปี 2561 มี 461 คดี ในจำนวนนี้ มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 146 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.67 และที่อยู่ระหว่างในกระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ 91 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.74 และคดีที่ศาลสั่งลงโทษ จำนวน 72 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.61 และที่ร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 93 คดี คิดเป็นร้อยละ 20.17

3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2561 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นประกอบด้วย การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว การจัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการรักษาจากแพทย์ คำแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ การจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปข้อมูลจากแบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2560 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	ร้อยละ
จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับการเข้ารักษาจากแพทย์	268	14.86
จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	468	25.94
จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวประสงค์จะดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	244	13.53
ระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว	540	29.93
อื่น ๆ	284	15.74
รวม	1,804	100.00

หมายเหตุ : ผู้ถูกกระทำฯ แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

ข้อมูลจากตารางที่ 48 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2561 ทั้งสิ้น 1,804 ความช่วยเหลือในจำนวนนี้ ได้แก่ การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 540 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.93 รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด คือ จำนวน 468 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.94 และการให้ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ เช่น การไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำนวน 284 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.74

นอกจากนี้ บางจังหวัดมีกรณีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น และมีการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ นอกเหนือจากการให้ความช่วยเหลือตามแบบ คร.6 เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และแจ้งสิทธิและสวัสดิการที่พึงได้รับจากกรณีความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญบางประเด็นจากส่วนที่ 1 และ 2 ของรายงานฉบับนี้ รวมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ดังนี้

1. บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเหตุการณ์หรือจำนวนทั้งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวพบว่า มีทั้งหน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลในภาพรวมของความรุนแรงจากแหล่งข้อมูลในรายงานฉบับนี้ ยังมีบางหน่วยงานที่ไม่ได้แยกข้อมูลเฉพาะกรณีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เช่น

ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่รวบรวมจากหน่วยงานทั่วประเทศ ได้แก่ ข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่มาขอรับบริการพบว่า เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2561 มีค่าเฉลี่ยการถูกทำร้าย จำนวน 39 รายต่อวัน หรือจำนวน 14,237 ราย ในจำนวนนี้ ผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 13,248 ราย รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 972 ราย และเพศทางเลื้อก จำนวน 17 ราย ทั้งนี้ ระดับอายุของผู้ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ ใน 3 อันดับแรก พบว่า อายุ 10 ปี – ไม่เกิน 20 ปี ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,168 ราย รองลงมา คือ ระดับอายุ 20 ปี – ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 2,623 ราย และระดับอายุ 30 ปี - ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 2,244 ราย ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กถูกกระทำความรุนแรง (0 - ไม่เกิน 20 ปี) จำนวน 6,182 ราย จำนวนรวม 14,237 ราย

ซึ่งข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข สอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในปี 2561 ผู้ถูกกระทำที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคมจำนวน 1,955 ราย ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน จำนวน 911 ราย สตรี จำนวน 895 ราย ผู้สูงอายุ จำนวน 149 ราย และผู้พิการ จำนวน 71 ราย ตามลำดับ

และข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีประเด็นข้อมูลที่น่าสนใจ คือ ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่างสามี/ภรรยา จำนวน 766 ราย

รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 284 ราย และบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกระทำกับบุตรเลี้ยง จำนวน 39 ราย ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมด และสาเหตุ/ปัจจัยเมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 700 ราย รองลงมาคือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 332 ราย และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 237 ราย ของสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ด้านสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง เป็นเรื่องของสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ได้แก่ การหึงหวง/นอกใจ ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธ์ภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 10,503 ราย รองลงมา คือ สภาพแวดล้อม จำนวน 6,458 ราย และสาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก) จำนวน 6,356 ราย ของจำนวนปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 14,233 เหตุการณ์ ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรง พบว่าสามีเป็นผู้กระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4,421 ราย รองลงมา คือ แฟน จำนวน 3,633 ราย และอื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ) จำนวน 1,411 ราย และที่น่าสนใจ คือ ข้อมูลจากโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุของการถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การบันดาลโทสะ จำนวน 423 เรื่อง รองลงมา คือ การหึงหวง/นอกใจ จำนวน 395 เรื่อง และสุราเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 319 เรื่อง สอดคล้องกันทั้งข้อมูลจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ซึ่งเป็นการหึงหวงนอกใจ การเสพสุรา แอลกอฮอล์ และยาเสพติด รวมกันคิดเป็นร้อยละ 59.53 และระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th แสดงให้เห็นว่าสาเหตุหลักของผู้กระทำ ความรุนแรงยังคงเป็นทั้งเรื่อง การเมาสุรา/เสพสารเสพติด และการหึงหวง/นอกใจ รวมกันคิดเป็นร้อยละ 60.42 นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านอื่น ปัญหาเศรษฐกิจ/ตักงาน สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบ อันจะก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

สถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัว พบว่า บ้านตนเอง เป็นสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงอันดับหนึ่ง ทั้งจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th (ร้อยละ 67.28) และโรงพยาบาลตำรวจ (ร้อยละ 92.11) แสดงให้เห็นว่า จากข้อมูลข้างต้น ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมักเกิดเหตุในเคสสถาน ซึ่งบุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าถึงได้ แต่ขณะเดียวกัน ความรุนแรงในครอบครัวก็สามารถเกิดได้นอกเคสสถานได้เช่นกัน ดังนั้น ในทุกสถานที่ควรให้ความสำคัญในการเฝ้าระวัง และระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว

ข้อสังเกต ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ข้อมูลจากบ้านพักเด็กและครอบครัว พม. ระบุว่า การทำร้ายร่างกายมีจำนวนมากกว่า การล้วงละเมิดทางเพศถึง 3.97 เท่า

การคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น ได้แก่ การเข้าไปสอบถามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง และการจัดให้ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษา จากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ขั้นตอนในการดำเนินการดังกล่าวเป็นขั้นตอนในการดำเนินการระดับต้น ๆ ในกระบวนการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ประเด็นความแตกต่างในด้านจำนวนข้อมูล โดยจำนวนข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหลายประการ ได้แก่

1) กรณีผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงฯ เข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีบางกรณีที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้จำนวนข้อมูลของทั้งสองหน่วยงานมีความแตกต่างกัน

2) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีการจัดเก็บข้อมูลภาพรวมในระดับจังหวัด โดยใช้กลไก ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนในทุกจังหวัดทั่วประเทศดำเนินการจัดเก็บข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งขณะนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวดำเนินการพัฒนาศักยภาพศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ให้มีบทบาท เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.) ในแต่ละพื้นที่

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนด มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้รวบรวม ข้อมูลจาก

1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี 2561 มีจำนวน คดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว 198 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 188 คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 10 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 27 คำสั่ง การละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 19 คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 30 คำสั่ง ส่วนข้อมูลของสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการ แยกเป็น สั่งฟ้อง 150 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 4 เรื่อง ยุติคดี จำนวน 9 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 2 เรื่อง และสำนักงานศาลยุติธรรม พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2561 มีจำนวน 48 คดี มีจำนวนลดจากปี 2560 ร้อยละ 4.16 และศาลยุติธรรมได้ คำสั่งกำหนดมาตรการ /วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวน 3 คำสั่ง

2) ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ในปี 2561 มี 461 คดี ในจำนวนนี้ มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 146 คดี และที่อยู่ระหว่างในกระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ 91 คดี และคดีที่ศาล สั่งลงโทษ จำนวน 72 คดี และที่ร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 93 คดี และข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ปี 2561 จำนวน ทั้งสิ้น 1,804 ราย ในจำนวนนี้ ได้แก่ การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว จำนวน 540 ราย รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เข้ารับคำปรึกษา จากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด คือ จำนวน 468 ราย และการให้ความช่วยเหลือ ด้านอื่น ๆ เช่น การไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำนวน 284 ราย

2. ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงได้วางนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา สถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ห้าด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพ ของครอบครัว ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการ ที่เอื้อต่อความเข้มแข็งของครอบครัว ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายทางสังคมเพื่อพัฒนา ครอบครัว และยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว จึงขอเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาซึ่งจะนำไปสู่แผนปฏิบัติการ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่

- 1) การพัฒนาระบบงานต้นแบบในพื้นที่ ดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานส่วนภูมิภาคและเครือข่ายชุมชน ในการสร้างต้นแบบระบบงานป้องกัน เผื่อระวังไม่ให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว
- 2) การบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย เป็นการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน/องค์กรเครือข่ายในกระบวนการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง
- 3) การพัฒนาระบบงานการคุ้มครองช่วยเหลือ พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย สหวิชาชีพ องค์กรเครือข่ายทั้งภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ เกี่ยวกับระบบ การคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัวในการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครอง กรณีความรุนแรงในครอบครัว ได้อย่างเป็นระบบ
- 4) การดำเนินการเสริมสร้างความตระหนักในปัญหาความรุนแรง การขับเคลื่อนกระบวนการรณรงค์ ลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งร่วมกับองค์กรเครือข่ายในการจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวตามวาระที่เหมาะสม และผลิตสื่อและเอกสารวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวแก่เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนทั่วไป
- 5) การพัฒนากฎหมายฉบับใหม่ ๆ ในการคุ้มครองบุคคลในครอบครัว โดยส่งเสริมให้มีกลไกส่งเสริม การพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง และคุ้มครองสถาบันครอบครัวจากความรุนแรง

3. แนวทางการดำเนินงานในการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามข้อเสนอแนะข้างต้น ดังนี้
ในปีงบประมาณ 2562 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) โดยกรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว ได้กำหนดให้การยุติหรือแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นนโยบายเร่งด่วน โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแนวทางที่จะดำเนินการ ได้แก่

- 1) การพัฒนาศักยภาพครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีแผนจัดทำหลักสูตร โรงเรียนครอบครัว และดำเนินการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียนครอบครัว ใน 4 ภูมิภาค เช่น การกำหนดดำเนินการ ในพื้นที่ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัวทั้ง 8 ศูนย์ โดยดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องครอบครัว เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวทุกช่วงวัย กิจกรรมส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในระดับ พื้นที่การรณรงค์ให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัว โดยจัดกิจกรรมวันแห่งครอบครัวทั่วประเทศ และกระตุ้นให้เกิดครอบครัวไทยใจ การยกย่องเชิดชูเกียรติครอบครัว/บุคคลต้นแบบ 77 จังหวัด โดยได้มีการ คัดเลือกและมอบรางวัลครอบครัวร่วมเย็น และการให้ความรู้ด้านครอบครัวผ่านสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
- 2) การสร้างหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กำหนด มีแผนการในการสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวเป็นสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ และส่งเสริมให้มีการรวม กลุ่มเพื่อสร้างหลักประกันให้แก่ครอบครัว
- 3) การบริหารจัดการที่เอื้อต่อความเข้มแข็งของครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กำหนดดำเนินการสนับสนุนการดำเนินงานของกลไกในระดับจังหวัดและพื้นที่ พัฒนาศักยภาพ ศูนย์พัฒนา ครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ที่มีทุกจังหวัดทั่วประเทศ ให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.) โดยดำเนินงานร่วมกับเครือข่าย สหวิชาชีพ และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่/ตำบล โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีแผนสนับสนุนให้มีดำเนินงานในรูปแบบ ศปก.ต. ครบทุกตำบลทั่วประเทศ พร้อมทั้งผลักดันให้จดทะเบียนเป็นศูนย์พัฒนาครอบครัวตามกฎหมายใหม่ ให้สามารถสนับสนุนศักยภาพในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

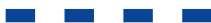
4) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านครอบครัว โดย กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแผนในการจัดทำ และเผยแพร่รายงานสถานการณ์ครอบครัวประจำปีได้แก่ ระบบมาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง www.stat.thaifamily.in.th และระบบข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว <http://www.violence.in.th> ซึ่งจะมีผลการรายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 และรายงานสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว โดยมีแผนการในการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านครอบครัว เพื่อเป็นการรับฟังและเปิดโอกาสให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นการขับเคลื่อนการจัดเวทีสมัชชาครอบครัว

5) ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแผนในการดำเนินการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายครอบครัว โดยสนับสนุนหน่วยงานและภาคีเครือข่ายทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค 76 จังหวัด ที่ได้ให้มีการจัดทำแผนงานโครงการที่มีการดำเนินการด้านครอบครัวอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เกิดการบูรณาการทำงานด้านครอบครัว มีแผนปฏิบัติการพัฒนาสถาบันครอบครัวระดับจังหวัด การขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการพัฒนาสถาบันครอบครัว การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้ง กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นต้น ในการรณรงค์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวแก่สังคมได้รับทราบ 7i

6) การพัฒนาระบบการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีแผนที่จะส่งเสริมการผลิตสื่อและช่องทางสื่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาครอบครัวเข้มแข็ง ทั้งการพัฒนาช่องทาง การสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว ผ่านการรณรงค์ทางสังคม โดยการผลิตสื่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาครอบครัวเข้มแข็ง และสร้างสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

7) การขับเคลื่อนพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2562 ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้มีกลไกส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งและคุ้มครองสถาบันครอบครัวจากความรุนแรง ได้แก่ ในระดับชาติ ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว ระดับกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัว และระดับท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน เป็นกลไกสำคัญ ซึ่งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีแผนที่จะส่งเสริมขับเคลื่อนกลไกตามกฎหมายฉบับใหม่ในทุกระดับ

8) การสร้างกระแสสังคมและสร้างภูมิคุ้มกันครอบครัวจากความรุนแรง โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีบทบาทในการเสริมสร้างความตระหนักต่อปัญหาความรุนแรง รณรงค์ปรับเจตคติของสังคม และส่งเสริม การมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหา การสร้างความเข้าใจในการเข้าถึงสิทธิของประชาชนตามกฎหมายด้านความรุนแรงในครอบครัว ทั้งนี้ ในปี 2562 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีแผนจัดงานรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ วัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระแสสังคมให้เกิดความตระหนักต่อปัญหาและนำไปสู่การรวมพลังของทุกภาคส่วนในการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี บุคคล ในครอบครัว และความรุนแรงในสังคมทุกรูปแบบ

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2562) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ของหน่วยงานบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 จังหวัด (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2562) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2561.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2561) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2562) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อาдрес <http://www.violence.in.th>.

มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว, (2562) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์), (2562) ข้อมูลการรับเรื่องขอความช่วยเหลือและเรื่องราวร้องทุกข์ ประจำปี 2561.

มูลนิธิเพื่อนหญิง, (2562) สถิติผู้มาขอรับบริการจากมูลนิธิเพื่อนหญิงทั่วประเทศ 10 ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2561).

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย, (2562) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิศุภนิมิต (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, (2562) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2562) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561)

โรงพยาบาลตำรวจ, (2562) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2562) แบบสรุปรายงานผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี 2560 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2562) ผู้รับบริการศูนย์บริการปรึกษา ปี 2561.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2562) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ, (2561) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2562) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, (2562) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2561).

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2562) สถิติผู้มารับบริการในศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2562) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561.

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2562) สถิติคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ประจำปี 2561.

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2562) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561.

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

นายเลิศปัญญา	บูรณบัณฑิต	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นายธนสุนทร	สว่างสาตี	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางสาววิจิตา	รชตะนันท์กุล	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นายกันตพงศ์	รังษีสว่าง	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
นางอริยาพร	อรุณเนตร	ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

นายกรณรงค์	เหรียญระวี	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางสาวบุญพริก	พันธ์น้อย	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นายชวณ	อุบลสุวรรณ	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นายกนกชัย	มีสกุล	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางสาวนุชนารถ	แซ่บ้าง	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

www.dwf.go.th www.violence.in.th

ไม่ชอบรับ ไม่หนึ่งเลข...

ไม่กระทำความรุนแรง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
255 ถนนราชเทวี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทร/โทรสาร 0 2642 7750
www.dwf.go.th www.violence.in.th